

مرکز احمد غری
مرکز لطفی
عمر غری

T. C.
Millî Eğitim Bakanlığı
Köprülü K.Ü. Şhanevi
Başmemurluğu

Sayı : _____

کتابخانه
مرکز لطفی

۵۰۲

۵۰۲
۱۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل الضرب على اشتداد الآفة والآفة
مقاصدا للفرج وظن الأشياء على حكم بالغة وعبر فائقة
لا فطر أمم ولا عوج فكان من أنفت رحمة لوليائه
في صورة نعمة واشتد نفعه لعدائه في صورة انعامه
المبتجى وصل الله على سيدنا محمد الهادي إلى اقوم الطرق
واعدل النجى المبعوث بالدين السيرة السخية الخفيفة
لا فيه كلفة ولا حرج وعلى آله وصحابه الذين بلغوا
بمناجاة الشريعة أعلى الفرق وادفع الدرج **وبعد**
بوجودة لطيفة ناك تحريته باري وبوقصيدة شريفة
شرح وتفسيره باعث وبأري أولئك اصداق امرك
بعضهم بين الانام قصيدة منفرجه ديمكله شرف
تام بولك قصيدة عايشا في ورد زبان وظهور شاه
ايرينوب الكاكال محبت وزياده رغبتون بوقصير مولوي
اعني شيخ **اسماعيل انقري طوقه** تركي عبارت اوزره
الكابر شرح يازماني دجا ايلدي وليكن بوقصيرك

قبيله

قبيله اولجنده بوعلمه ميل وعيني لوتوب سيميدك
اشغال صوف واهوالده انتظام بوقدر هوآني دفع
قدم وزيجه صفت بودا عيه رن ظاهر اوله مردم
بعد زمان اصحابمزدن برخطي روا ومجايتي ممكن
وسرا اوليان كنه تاييه وخرية قصيده لرينه
اولون شرخري كوروب اول اسلوب شافي اوزره
بوقصيدة عايشك رهي تركي عبارت اوزره شرح
اولماني مراد ورجا ايلكوه دفعه مجال فليوب
مع كثرة الاشغال وعدم انتظام الاحوال **اشهد**
واما السائل فلا شمر انلك خاطر ليري لطيب
وتليه قلمه وسائر طيب اولنره هم تحفه وهديه
اولمانيون لحررت نبويه رن سنه اربعيه والفا
شعبانك اوانكزه توكلت على الله ومستعينا بالله
بوقصيدة غرناك رهي شرعي يارفعه ابتدا قدم
وبرايكي عربي وركي شرعي رهي كوردم ليكن انلك
بعضني مفت مومن قبيلون وبعضني رهي يوتي
من جوع ولديمن سبيلون بولدم بس اولون برينه
تقليد امينوب واعتراض انك ستمنه كتميب
قيام مطلق خاطر فائره كلاني وقلب خزينه
لايج وظاهر اولون بعونه الله وتقديره مزنة تحير
وتعير وتقديره ايركوردم وبوكا حكم مندرجه شرح

بالنص الاول

X

افرنجی کی مشورہ تقطیعہ بونیک لهره فعلی در
 حرکات ثلثه ابله اکرم رسم کتاب مقصود اوزره البلیج
 یلنر یازیلور لکه تقطیع عروضی صیغه اشباع کسره در
 حاصل اوله نه یاز موهوبه اعتبار اولور وکله امر
 برعکس اولوب صورتا موهوبه اولان تقطیعده مفقود
 اولوب صابه کلام رسم مصحف عثمانی و رسم عروضی
 فایده خارجه در دیرکاری بوکا دلالت قیاس و بونیک
 تقطیعده بودیریکمضاضا ظهورده کلور و بونیک تقطیع
 مثالیله دیمک اولور **اشته** فعلی **دواز** فعلیه **متن**
فعله **فرج** فعلیه **قدا** فعلیه **زلم** فعلیه **لک** فعلیه
بلج فعلیه و سایر ابیانه و نه اخریه رک بوکا کوره
 قیاسی ایل و بوضع بلاغت و مطبع آفتاب حکمت اولان
 قصیده فرج قزادترج زدانک فواصی و اسرار
 هیوق و فضائل مناقبه زیات یوقدر منی بهی شراع
 اسم اعظم بوزده در دیمشدر و بعضی در منی لکده
 القصیده مجریه تکشف الکروب و الاموم و لک
 کبریا صبر و اکبر اعظم فی دفع الاضراره و الموم و ما
 دعا علی اهد الی الحیب له بازنه لک قصیده دیمشدر
 کبار علماء شافیه دن امام نقی الدین سبکی رحمه الله
 کندولره فحیه بر شدت و محنت اصابت الی بوقصیده
 شریفیه انشاد ایرلامشی و اکثر بویه دیرلریمشکه

اکبره

صاحب قرأه القصیده
 عبد

برکه به اگر بر بلا و شدت اصابت فلسفه بوقصیده
 مبارکه ی طعارت کامله ایل فرق کوره تالی اولی
 و مرادک جانب و اهل الامال دن رجا و سوال
 فلسه جناب عزت انک خاصتی بوزده و مراد و مقصود
 بوزده دیمشدر بعضی بوقول ابو الحسن سبکی به عطار
 حضرت زری نقل دیمشدر بونلر در غیری کبار دن
 موهبه که بوقصیده مبارکه نک بجه خاصیت
 و منافات کوروب بوقصیده کثیرا القصیده کور و کلره
 سونمشدر علی الخصوص برکه بون معانی صیغه
 و نکات جلیله واقف و عارف اولور اوزره
 قرائت ایل صدری مشرع اولور و روحی راحت
 بولور مقصد و مقصود اولور پس حضرت ناظم قدس
 العزیز بسمله و حمد له یس و صائمه ارا ایدوب
 حضرت نبی مکرمه صلی الله تعالی علیه و سلم حضرت علی بنک
 کریم الله و فرج روایت ایرکاری حدیث تبرکات و ثنا
 بوقصیده بلاغت سخاوت و حکمت بینات ابتدائی
 بنا الیوب **اشته** اذمه **تفرج** دیمکله کلامه
 آغاز قلشدر و نظمه شاعر اولمشدر و نه کیم بوزله
اشته اذمه **تفرج** **قدا** **لک** **بالج** **دعا**
اشته اذمه باب الافعال شدت در **اشته** الامر دیر

شرفیه

فجر برحق قوی و حکم الهی از همه فحش و شتم و طائفه
 دیرلر و رهنی امور مغلطه و امراض فرجه و نه انسانه
 اصابت الین شیده لهم از همه تعب و ایر لری قل الله الاثر
 فی الزمانه الازمه السنه المحمديه بقال ان الشیء
 اذا تابعت الفرجت و اذا تواتت تولت **النزاج**
 فرجه در یختن فرج غمخ و غصه و نه و طارقه قریب
 شال اوله دیرلر بسی **النزاج** انکشاف مضانه
قد عرف توقع و تقدیر تحقیق و تقلیل الحزن و فی اعمال
 اولور توقع ایمن اولیغه شال مؤذنک و قرات
 الصلوة دیرکری کی که و حان و قریب و قریب
 اولور بر ابله حال موقعه واقع اوله ماضیه قد
 لازم اولور که ان حاله قریب الیه کقولک رأیت زیار
 قد غزم علی الخروج ای عازماً تقدیر نه اولور و تحقیق
 ایمن اوله هم ماضیه و هم مضاعم داخل اولور
 قد جاءکم الرسول بالحقه کی و رهنی قد علم ما انتم علیه
 بورد رهنی کی ای علم ما انتم علیه تحقیقاً و بملک اولور
 و تقلیل ایمن اوله هم مضاعم داخل اولور
 ان الکذب قد یصدق و ان الجوار قد یغتر دیرکری
 کی و بما یصدق الکذب و بما یغتر الجوار دیرکری
 اولور و قد یعمل للتحقیق مجرداً عن مضاعف التقلیل نحو

قدری نقیب فی السجاد **آذن** بالحد و فتح المعجزه باب
 الافعال بمعنی اعلم **تکلی** شادک ضری بوزنه کرب
 و غمخ استغاده در کی کرب و اقربیه مشند
 اولیغی ملا یس الیه **بیج** ضیاء صبحی دیرلر بقال بیج
 الصبح اذا اضاد و بابه دخل فاستغیر له من الفرج
 لا شتر اکما فی الازها ب و الحاصل لان الضیاء
 یذهب الظلمه و لفرج یذهب الحزن و یحصل بکل منهما
 السرد و **الاعراب** اشتری صیغه امر در مع باب
 الاطفال از همه صرف ندا مقدر اولور اوزره منادی
 یوسف اعرض قیلند و اقد محقوق سبیلند اولور
 و بوزنه از همه یا ارض البعی ما و ک اسلوب اوزره
 بر شخص عاقل منزله تنزیل اولوب اکاذا قلتم که
 بلا غمخ بر نوعه تنفرج فیه جواب امر در اقرار
 هرک با لکسر قاعده اوزره برای قافیه همه
 کرد هرکه دیرلر یا شکله کتابت اولمخدر قد
 تحقیق و تقریب ایمن و ایدانک یله اسنادی
 مجازید انبت الربیع البقر قیلند و یله قائم
 سبیلند اولور و بویته محتات بریعه و نه بریعه
 استرلال و ارد قال الشریف البراعه لهران کنه
 دیباجه الکتاب او مطبع الفصیده علی وجهیضه

الاشارة الى المباحث الآتية بسربوفصيدة بليغة لهم
 افرية ذلك نصفية قلب ورياضت نفس اوزره
 بنا اولوب مضمون بيت ما بعد نزه كلاجل فصل
 ومالك دلاوت واشارت ابد واقبسی وحق دار
 مصرع اول بالتمم حدیث رسولن اقبسی اولن
 کما رور الفضل عن علی کریم الله وجه قال رسول الله
 صل الله تعالی علیه وسلم اشندی ازمه تنفرج
 کذا فی فرض الاخبار والجامع الصغیر وقال الشریف
 فی تقریف الاقبسی ان یخص کلوم نراکات
 اولظماً فی القرآن والحديث کقول ابن سمعون
 فی وعظه باقوم اصبروا علی المحرمات وصابرواعی
 المفترضات وارقبوا علی المراقبات والقدوا الله فی
 الخلوک برفع لکم الدرجات وقال الشیخ
 ان تدرت بنا عیزنا فحبنا الله ونعم الوکیل وبنوز
 انواع بریعه ربه صنعت طباق وحی وارور طباق
 امرین متقابلین یا معنی یا لفظاً جمع الیکه دیرلر
 بنوز ناظم رهم الله تعالی اشندار وارقله فرج وبلبل
 یلح لفظی جمع ایشدر وبواصلطامات بیانیه ومحت
 بریعه به متعلق اولان عبارت مضاف البلاغه نام
 کتاب نزه شرح المیشدر لازم اولور آنره طلب اولن

مکملین ای اومه ومحت سه مشد اول نامفرج
 اولوس وبرزن سنا عنا وزعتک کیدوب
 راحت وسلاوت بولور ذیرا تحقیر سنا شب
 نادرین کبی اولان کریت ومثقال نوروز مشرت
 وضیاء صبح سلوک ورفاهیتی مخبر اولری واعلام
 قلدی دیمک اولور وبنوز ناظم حق تعالی ازومه
 ندا ایروب ان دعوت قلمی مجرر ازومه ومحت
 کدوب دعوت قلمی مراد اولما مشدر بلکه سبی سبب
 منزله سنا تدر ایلوب ازوم مراد فرج ومشرت اولندر
 نه کیم اکثر عارف وعقل اولندر برشی تزیه ونضیه
 وسیله وسبب اولان شی کرب وخبیه هم محبت
 راعب اولندر ومفاسنه صبر و تحمل قلندر در
 نه کیم حضرت مولانا یورلر **صبر هدیه** **صلی صراط آن**
هت با هر صوب یک **دلدار** **نشت** **هون** **دلدار**
کریزی وصل نیست **زانکه** **دلدار** **شاهد** **فصل نیست**
نویه **دانه** **زوق** **صبر** **نشته** **دل** **خاصه** **صبر** **بر آن** **فصل**
 الاثری قال الله تعالی فی کلوم المجید ولکم ثواب الله فی کلین
 آمن وعمل صالحاً ولا یلقا الا الصابرون مشوب
 وحتت بولور صابر اولندر تلقی قلور ولیرت وارضی
 نراک وعسرت وکلفتی اختیار وارنکاب اولندر بولور
 اگر اختیار کله بولور کلفت عسرت ارنکاب بالمنازک

باری بر ملا و شفت اضطرار کلک و مشند اولی
 کما لکرم قدره فرجه منظر اول که افضل الاعمال
 انتظار الفرج یور شد و سورة الم نشرع لك انك
 اخری تفکر فکله بر عسر مقابله سوره ایکی بر واقع شده
 لما قال الشيخ الاکبر اذا اشتدت بك البؤس ففکر
 في الم نشرع فسرین سیریه اذا فکرت فافرح
 قال الله تعالی ان مع العسر یسراً ان مع العسر یسراً
 حتی حضرت نبی مکرم صلی الله تعالی علیه و سلم بوائیک
 نزول قوه لن یغلب عسر سیریه یور روی و بوائیک
 توضیحی بود که بوائیکه عسر معرفاً ذکر اولی و اعاده
 قلندی فیه معرفه معرفه اولی و حاله اعالم الی غیره
 الهذا اصول ثابته عین اولی اولی و بس بوزنه نکره
 اعاده اولی و سول محله که نکره ینه عینیه ینه نکره
 اعاده اولی ثابته بوائیک غیر اولی و بس معنی
 ان مع العسر سیریه و بوائیک اولی ان مع العسر غلماً
 ان مع العسر غلماً و بوائیک امیر واحد و بوائیکه بوائیکه
 ایکی غلام اولی اولی و بوائیکه ان مع امیر غلماً ان
 مع امیر غلماً و بوائیکه ایکی امیر و ایکی غلام اولی
 لازم کلور و بوائیکه ان مع امیر غلام ان مع امیر غلام
 و بوائیکه امیر واحد غلام و بوائیکه واحد اولی کذا
 في شرع التأویل و تفکر کما درک بوحید شریف

دعی بومضی

دعی بومضی مؤید اولی که بهر شعباً بجا زده می شود در حق
 اسرار امکله بوحید شریف حضرت نبی و ده علیه السلام
 روایت یور در قال علیه السلام لو کان العسر فی حجر لیس
 الیسرین یدخل فحرمه ولن یغلب عسر سیریه ان الله یقول
 ان مع العسر یسراً فکما بومضی مناسب فقی خوب یور شد
 شار برانم که در ام غلبت کما مدنی غم بسبب غلبت
 ان مع العسر یور یورش قضا کما برانم که کلام خداست
قال علیه السلام حاجات تره آت و بعترا فرجه 4
 ماسن مکن نواز ملول اه سرد در وجود در وجود در مان در
 اگر عشاق الای دود و محنت دعی بر نوع سخت و لغمت
 بیلوب اندن طاهر و باطناً شکایت احمیوب بلکه دوستک
 نعمته نیج شکر ایدر لر س انون کلان در دود و محنت و اذا
 و از مته دعی اولی شکر امکله در کما قل ابن الفارض
 فکل ازنی فی الحب منک اذا ابد جعلت له شکر مکان شکستی
 و ما طرب من محنته فز محنته و قد سلطت من قله عذری منی
 و منک شفا فی بل بلای منته و فیک لباس البؤس بسع لغته
 و بوقصیده به نظیره اولان همه سوره دیر که اصحت
 فیک کما امیت مکینا و لم اقل فرغاً با از مته انفرج
 و فی الحقیقه اولیاء الله بر صنف دارد که اندر حضرت
 هفتد لهره کلمه را ضلور در و هفتد کلان قضا و بلور
 خلاصی یحیی اندر دعا بیله فیما از مته کیم حضرت مؤید یور

دعی بومضی

قوم دیگر می شناسم را و بیا که در آن شایسته باشد از دعا
 از رضا که هست رام آن کرام حاجتن دفع قضایان شد علم
 حسن ظنی بردار ایشان کنود که پوشد از غرا جامه کبود
و ظلام البیضاء سرج من یغشاه ابوالسرج
 ظلام ظلمت است حمید ظلمت روشنایان ضدید
 سرج ضم بین ابی سراجک حمید کسر سینه سراج اندر
 اولای صراغه در بر **یغش** یانه معانه در غشیه
 غشای ای جاه یقال غشیه ای اینته ابوالسرج محک
 کتید و شمس انجونه ابوالسرج در بر که شمس کواکب
 منیره نیک اصل کبیر تنم اهل هیات دیدار نور فقر
 متفاله کشم ربی فخر نور آفتاب عالم تابون
 الدیفر مدوب ابی شمس ابوالسرج دیور **الاعراب**
 وظلومده اولای و او ایندایه در تنم والیز کفر و او کزین
 بایاننا فقر کریمده اصفیایه و او ای استیافه طوبی
 موصولی متا طومشدر برونه ظلام لفظاً مرفوع مشداده
 مضافه لیل لاده اولای ضمیر ظلام راجعه سرج
 مؤخر متا لها مقدم خبر در بوجه متا را و نیک
 خبری اولور منی انرا غایت ایچوندر عا طفه اولقره
 جائز یغشاه فخر مضارع ضمیر ظلام عا اولور ابوالسرج
 فاعله یغشای برونه ظلام بلیده مراد بر سبیل
 استعاده مصائب و شدائد کون اولور و سرجه ده

مراد انشای مصائب و آیام شاید در و مکار لکده اولور
 الطوفی خفیه و اعطاف متعدد اولور و ابوالسرج
 مراد الطوفی جلیده اولور و بوییده سرج ابی ابوالسرج
 پیفده منی قام و در العجز علی الصدر ضمتی بولن **المعنی**
 ظلام لیل ایچون سرج منیره واردر منی اکا ابوالسرج
 کلور بغیر شمس نور کلور و اول ظلمتی ازاله کلور مراد
 کرب شدیده انشایده لکم نعم الی و اعطای ربان
 موجود در که اول واسطه ابی ظلمت غم نوعاً ضعیف
 و قبل اولور لیلای ظلمه کواکب منیره اولوب اول
 واسطه ابی ظلمت قبل و ضعیف اولوبی منی آفتاب
 عا آفتاب کلوب عالم ضیا بخش اولوب ظلمت شیدن
 انرا قائمه و منی منی آینه زیاد مسترق و سلوک اولای آفتاب
 لطف آرای دخی معنی کلر که طلوع قلوب و مبصره
 اولوب آینه بیل منی محو و ازاله قلوب منی منی و راضیه
 و ظلمت نور انیت و لطافه مبدل اولور **فان الله یبدل**
اللیل والنهار آتینی فحونا اینه البیل و بعداً آینه انرا مبصره
 لتتقوا فضل من یکم قیل الاصفیایه فی تفسیر ان الله
 فی وصف الانس به بکونه عجولاً ای متقلز من صفة
 الا صفة و من حاله الی حاله بین آن احوال کل هذا
 العالم کذلک و لکوالانتقال من النور الی الظلمه و من الظلمه
 الی النور کانتقال نور من الزیاده الی النقصان و العکس

در غروب شمس و ظهور البدر و طلوع شمس و غیبه اللیل الی انوار
 سترهم آیاتنا فی الافاق و فی القصرهم آیه کریمه سنک
 مرصد قبحه می بجانه و تعالی آفاده آیاتی بجه کوی ستر
 انفسه و می اولیه کوی ستر ستر شایده و کوی آیه لیل
 کبی و مستر و صفا آیه زار کبی اولور هوته تعالی حضرت
 آیه شب کربه و غمی محو الی یوب آیه زار مستر و صفایه
 مبصره و اشکاره ایلر ناکم انک فضل و احسانک
 قولدر طلب قدر و نا امید اولدر بری اولدر زیا
 الله تبارک و تعالی مؤمن قولدر نیک و لیسیدر اندی
 انواع ظلمتدنی اضراج الی یوب نورانیت مرتبه سته اصال
 ایلر کاذر الله تعالی الله ولی الذین آمنوا یخربهم
 من الظلمات الی النور یعنی خدای نور است آن کس که
 از نور صدق بوی و پیغمبر وی کزیده و ایمان آورده اند
 بیرون می آید ایشانرا از تاریکرای ضلالت و معصیت
 بر شنائی هدایت و طاعت و یا از ظلمات دینی بر شنائی
 عصا و یا از تاریک قبر نور بر شت و یا از ظلمات جهنم غفلت
 نور علم و انبیا و یا از ظلمات شک نور یقین و یا
 از ظلمات نقابانه بانوار قلبیه و یا از ظلمات اوصاف
 بشریه بانوار اوصاف الهیه و یا از ظلمات وحشت
 بعد و فرقت بانوار وصلت و قربت و یا از ظلمات غموم
 و کربت بانوار مسرت و سلوت بیرون آرد **بیت**

بعد نومبر بسی امید هست **در سیرت بسی فریاد هست**
 و لهذا وارد علی ذره تعالی و لایسا سوان روح آیه لایسی
 من روح الله الی القوم الکافرون بالله و صفاته
 فالعارف لایسی من روح الله فی کل حال من الارض
 بلکه عارف اولانچ یلور که ظلمتدنی صکره نور اولر بیک
 کرتونه صکره سرور و عسرتون صکره هم لیرت و نور
 اولور مقرر و محققدر کفار الله **بجعل الله بعد**
عربیز ای بعد ضیق سعه و بعد فقر غنی
 و بعد صعوبه الامر سهوله و فی هذا التلیه للفقرا
 و اهل کشفه و اصحاب العسره و بیکه بوجه ساعتیه
 مرهمن اولوب هماندم که غنی کله مراد حاصل اولور
 تنکم یوبیت بومعنا یه قاید قلاو **و عاب الخیر را مطر**
فان اجار الی بیان نمی سحاب بولور دیر رفیع سینه
 و سکون ما ایلر سجدن مستقدر سحاب جره دیر
 سحی بذلک لای بعضه یجر بعضا فاسحاب اسم
 فینس واحد سحابة غیر شریک فیدور ایتان
 کمر لکزه و تشیدر با ایلر وقت و زمانه معنانه در
 یقال اکل الفاکره فی ایتان ای فی وقت و زمانه **الاعراب**
 و ادعاطفه سحاب لفظا مرفوع مبتدا مضافه ضربه
 لایده لام حرف جر محذو مجرور لامه عائد در سحابه
 جار مجرور یله مقسم غیر مطر مؤخر مبتدا مبتدا مع غیره

خبریه مبتدای اولی و مبتدای اول مع خبره موطونه
 بیت اوله اوله اوله ظلام او زره فا شرطه محذوفه
 جوابه اذا ظرف زمان مستقبله غایب شرطه مفتی
 مضمنه اوله واستعمال اولها غایب اوله محذوفه اوله
 برلره ویا خود وقوعی مرجع اوله کاهی زمان ماضی
 ایچون دخی ظرف اوله از کبی تنکم از دخی زمان
 مستقبل ایچون اشیانا استعمال اوله و مجرد ظرفیت
 ایچون دخی کلور والیل از ایفتی کبی جاره فعل لازم
 الایان لفظاً مرفوع فاعلید جاره ناک جمله اعرابون
 محذوفه مضاف الیه اذ انک بجی جاره بجی دن
 فعل مضارع فاعل ضمیر مستتر راجع کابه
المضغ و دخی خبر جانیک بر عظیم یغوری و یا خود بر نوع
 یغوری دارد که نازل اوله زبیه ولره اوله
 ضی و فاشاک غم و کربی ازاله کلور لکن الامور
 مرهونه با وقایع مصداقچه لهرامک مصره وقت
 و اعتنک کما سنه موقوفه بر وقت و مان کلره
 اول حجاب خبر کلور و بارانه دخی ازاله و افاضه
 کلور پس هیچ بر وجه نا امید اوله و دهان قطع
 فلما من کرک کما قال الله و لهرالری بزل الغیث
 من بعد ما قنطوا و نشر رحمته و لهرالری الحمد لربنا
 ای لطر النافع و نشر الرحمة عموم مطر الارض ادهی عامه

الرحمة

في كل رحمة سوى المطر و لهرالری الی یولی امور عباده الحمد
 علی کل ما یفعله مشایخ صوفیه اسما من معنویون نازل اوله
 فوضا ناک انواعه امطر تغییر ایدر لکنم کنز الازهار ماضی
 و برغم بمطر علی النفس ضمه امطار مطر البریه علی النفس
 و مطر الفضا فیه علی الله و مطر العظمة علی القلب
 و مطر الاضواء علی الروح و مطر الاسرار علی الترفیت
 من مطر اللسان الشکر و انشاء و من مطر النفس الصلوة
 و الصلوة و من مطر القلب الصدق و الصفا و من مطر
 الترائف و الحیا و من مطر الروح الرؤیة و اللقا
 حضرت مولانا بوحله مناسب منویله نزه یور لر **فنیو**
 نبشانه بارانه این ایشما **هت** زابر دیگر دیگر سما
 غیب را ابری وای دیگرست **هت** آسمانه و آفتاب دیگرست
 ناید آن الکه بر خاصانه **بر** باقیان فی بس من فله جیه
 خاصانه هذا آسمان الیه سما و عقول و افکار الی کتاب
 و انزل نازل اوله علوم و معارف بارانه غیبی بلور لر
 تنکم نجم الیه حضرتی و انزل من السماء ما آیتوه یور لر
 الهرا و من السماء سماء التوبیه و سماء ار و احکم
 و انزل من السماء ای من تلالی السماء ما العلم و المعارف
 و ما علم التوحید علی ارضی الطوب و الایان فافرج به
 من تلال الارض نبات الاسلام و الاعمال و الله اعلم
 و رزقکم ای لبرزق قلوبکم ثم راف الایقان و الالهوال

مختار

والأزواج ومثارة الهوى والنقى والنور والرحمة والشفاء
والرحمة والنفوس والحكمة فافرح بحمد العلم والعرفان هذه
الثمرات من أرض قلوب عباده وذوقا منها بالإنسان
فلا تجعلوا لله اندادا وأنتم تعلمون فالانذار عند الله القريب
كل ما سوى الله **وذا من مولانا محمد** **فالسروح الانفس الروح**
فوايد فائده تلك جميعه فائده ههنا تلك نفعه
واجلكه دبره بقا الفائده استحداث الحار والخبر بقل
لهي ما استفدته في علم احوال ديقا لهي ما حصل
من الاشياء النافعة في الدنيا والدين وبابه باعها
مولانا وناصره دبره جمل انواع كثره معانسه در
جمله تلك جميعه سروح ضمنية سروح بريح سروح هاده
سروح الدابة دبره في حبه موافق مرا كاهه ارسا
ابسا طلب حفظ نفعه فائده في احوال نفعي
مرا كاهه داروب كلون موانعه تشبه المشرقة نفس
نفعك جميعه لفظ نفس مباح صوفية الكي معناه
اطلاعه ابره كاه اوله كاه نفس الشيء دبره واذن اول
شيء ذاتي وصفتي مراد ابره كنكم قدن شي كنو
نفسه قائم در دبره وكله لفظ نفس **اطلاعه ابره**
واذنه انساك نفس باطنه مراد ابره قال القنري
نفس الشيء في اللغة ومبرده عند الصوم ليس المراد في اطلاله
لفظ النفس **والا نقاب الموضوع** **واعلموا**

بالنفس

بالنفس ما كان معلولا من اوصاف العبد مضمونا
من افعاله واخلاقه **اوصاف** زوجه ايله مرصفي
اولاده نفس امارة دبره واكثر صلاح اوزره اوله
بوصي زمانه خطا ابره كنو في ملامت قلانه
لواقه دبره وذكره في وجود مطلوبه ايله سكوت
طماننت حاصل قلانه نفس مطمئنة اطلاله ابره
حاصل كلام يجب مراتب مختلفة له مرتبه در كبره في
كسب ابره اول صفته اكا تسمية ابره كنكم احكام
حقه افعال قلانه بالكلية كنو سرح كراهت كبره
انتم ههنا كلدراسه راضي الهه اكا نفس راضيه دبره
وحناب عزت انده راضي اوله في ههنا اكا
نفس مرضيه تغير اوله **سروح** مبره تلك جميعه
قال الخولي المرحمة الله دم دبره من القلب وقيل الروح
بونه روح مراد اوله قلب مراد اوله رضى جازد
دروك حقنه قبل دلال حوده مشوي شرمك
اوله در مكان الروح من حدى قولك شرمه
دري **تن زهان** و **جان زتن** مستوريت **بنيك**
شرمه تفصل وتحققه اوله طيب اوله
دليل دهي بر لطفه دبا در ك شرح وتحققه منافع الفقر
وشرح مشوره بنجه محله ذكره كراهت بونه رطل
كلام اوله سرح كيو طي اوله **سروح** **ادعاء** طفه

فرائد لفظاً مرفوع مبتدا مضافه موديه مودى مضاف
 ضمير مذكوره كه اول نادر همل لفظاً مرفوع خبريه مبتدا
 مبتدا مع ضمه موقوفه - عاب الخبر او زره **سردم ده**
 لام همل لفظه متعلقه - شروع رضى مضافه لفظه
 و سر دك انف اضافى صفك موصوفه اضافى
 قبله نذر اطلاق ثياب و كى عمامه و سر و قطيعة
 و بر كلى كى زير تقدير كلام للانصر التوارع والادراع
 التوارع ديمك اولور **والمج** موقوفه انفس او زره
المج بزم سبزم و ناصر مز و مجز اولدني خدای تعالى
 حضرت زك فوايد و عطا ي سوارع انفس و ادراع يكون
 و افزه و متكاثره در كما قال الله تعالى **وان تعدوا نعمة الله**
لا تحصوها قال العلامة الشافعى في تفسيرها اى لا تعد
 دون على تعد نعم الله لكثرة ما بالعدم ناله من
 تأمل في تشرح الايمان وفي اعضاء الحيوان و وقف
 على منافعه عرف بعض نعم الله على عباده و اذا جاز
 في الانصر الى الافان و سار فكره في الاحوال و الاقسام
 السفلية و العلوية و عبر من الملك الى الملكوت تاه
 في اودية الخيرة و الدهشة و تدلى عقله عند ادنى
 سرادقات العزة و القدرة قال الحكيم المتقي اراقت
 اللقمة الواحدة لتضبط في الفم فانظر الى ما قبله و الى
 ما بعدها اما الذي قبله فكان الزرع و الخبز و الطهي و غير

ذلك من الآلات المعينة و الاسباب الفاعلية و كفايته
 حتى تنهى الى العناصر و الافلاك **و انما سر** **ههنا**
 فكما لقوى المعينة على الجذب و الامساك و الرفع
 و الدفع و الاعضاء الحاملة لتلك القوى و كذا
 الامور النافعة في ذلك ابواب فارجعه في البرزخ
 و داخله فيه فان لا تكرار تخص و اذا كانت نعم الله
 في تناول لقمة واحدة تبلغ هذا المبلغ فكيف فيما وراء
 ذلك هذا اذا كنت في عالم الاجسام فانما تحطت
 الى عالم الادراع و اجلت طرف عقلك في مبادي
 القدس فلعقل تعرف من نعمه و النعم هنا لك
 على وفق الاستعداد و ادراك النعم بمقدار الفهم
 و الارشاد فان كنت الهللك و الا فلو لم الانفك
 انتهى كلامه بغير نسخة شروع برينه شيع معاملة
 شروع واقع اشد شروع شروع شريك بمقدار بغير
 او زره من هو سبحانه و تعالى لك فوايد نعم شروع
 انفس و ادراع اجر و افزه و متكاثره در ديمك
 اولور و بوان شراخ صدر و انتفاع قلبك علامتى
 اولدركه و ارغور درخ تخاف ايروب و اسروره
 انابت قلبه و اولدركه اول اولكه مستعد اوله
 بواسطه اسلام و ايمان تؤدبك قلبه راضل اوله
 موقوفه كما قال رسول الله عليه السلام اذا دخل النور

انت مجبا تقديرا منصوب مفعول به **مضاف** اسم اشاره
 ذاك الارج محذوف مجرور مضاف اليه **المرجع**
 اول فوار الى ومواب دبان ايجنه بر ايجنه طيبه نقيه
 نفيس واردر كه اول ابري ايجا ابري ونفوس
 وارواحه رانما صيات ويرجيد فاذا كان كذلك
 اول ارج شريفك ونقيه لطيفك محل صيانه نقيه
 ونقصه ايله تكلم شيخ عارف ابو عباده محمديه على التري
 قدس سر العزيز نوادر الاصول الاصل الساسي الثمانية
 والمانه **در انسي** به مالك رضي اه عنه حضرت نه سنال
 اتمكه بومدي روایت پور رل **قال** رسول الله صل الله
 عليه وسلم اطلبوا الخير دهركم ونقصوا النقيات رسته
 عز وجل فان لله جماله نقيات من رسته بهيب سا
 من يشار من عباده واسأل الله يستر عورتكم ويؤمن
 دوعاكم ونيه اول اصله محمديه سيد انصاري
 رضي الله عنه حضرت نه سنال اتمكه روایت پور رل
 قال وجد فاجمة محمديه سلمه رضي الله عنه كتاب فيه
 بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله صل الله تعالى
 عليه وسلم يقول ان لربكم في بقية ايام دهركم نقيات
 فنقصوا لعل دعوة توافقه رسته فيعبد الله صابرا
 ثم ريشي بعد لها ابا وشرهذه بيله پور رل كه
 النقيه الوقفة من النقيه بوطي في دفقة واحدة

مستوفى

ما يستوفى الجميع النقيات من نقيات ابواب قرابه زلي
 هوذا وعظما لا على طريقه جزا وقرابه الثواب بقدر
 وعلى طريقه جزا فوقت النقيه غير معلوم وانما عيت
 علمه ليدوموا على طلبة بالسؤال المذرك **وتكلموا**
 مرصديه له في كل وقت قاعا وقاعا ومطعمها
 فمن دأوم على ذلك اد شك ان توافقه دعونه
 الوقت فيكون قد طهر بالقبح الاكبر وسعد بعباده
الارج كفت فيمكه نقيه نقيه **اندر** به ايام مي آرد به
 كوسه **در ابر** او فائرا **در** بايد ايجنه نقيات
 نقيه آمد مرشعا ديو رفت **له** كرامت خواست منه كند
 نقيه دكر رسد اكاه **بلي** **اندر** به لهم رانما نقيه
 جان ناز يافت زوانش كشي **جان** مرد يافت از در جوشي
 بونقيه او نره مجازون مراد محل اجابت اوليه ساعت
 مبارك اولور كه آنده دعاء مفضل اولور اقام مجازون مراد
 محل صيات فسته اوليه اوليار كزبه وعلما عليين
 اوليب ارجون مراد راجه روجه لري وفايحه
 علمه لري اوليه هم محله انب اولور ذرا عطيات
 الرية نك معدنري وحياء ابريه نقيات قدس نك
 محل ومنعدي اصل اوليار الله وعلما بالله در
 وكل انسي موني الا العالمون هيتك **معدن** موني
 مكنده در الا علما دبان دكل **و حضرت** على كرم الله

خلافاً للزکون و لا للتکثیر و اما خلافاً لایه در ستویه و جمعه
 فی النحاة بل تر و التکثیر کثیر و التقلیل قلیل انتهى کلامه و قبل
 لا ترل علی شئی منها الا بقدرته یس بواراد کثیر ای
 اولیه محله **انسد** **فان** فاض بقیضی در فعل ما ضیدر
 فالجهر **فاض** اما بقیضی فیضا و بوضه ای کثره
 سار علی صفة الواری ترکیبه صوطاً شیب و کلمه در لر
 بای باع **در می** فتح میم الیه ایضاً زمانه حیاة و با خود
 مکان معین در **در بحر** بحر جمعید در بایه در لر **موج**
 و در بارن همدار **در** **در** مرتفع اولون صوبه در لر تنکم
 مایح البحر در لر اذا ارتفع مائه و انظر **البحر** **البحر** جمعید
 لجة معظم اولون صوبه در لر **العرب** **العرب** فلترجمه فاضط
 مخد و فاک جوابی در دوم اندیشه در ناکد تخمین و ما
 کاذب در عملیه رت به منع ایروب لغوایل اول و اظهاله
 فعله داخل اوی هم جائز اولور و بما بود الذین کفروا
 رضی و بما یقوم زید کی فاض فعل مضی التیما تقدیر مرفوع
 فاعلید فاضه لک بخور به با مصاصت اخبره او فخره
 و تقدیر اولی هم فاضید بحر رضی مضاندر موجه
 فی الموضع من بیانه در مغلطی مخد و قدر که اول الحاصل در
 متعلقه مخد و قبله الموضع مضی و افع اولور و بوجه
 رضی مجاز در مراد با زمان حیاة و نفحات اولون
 اشرف ساعات و ایمن اوقات الطور و با خود در محل

حیاه ذری

حیاه ذری و ضیع انرا لای اولون عالم و بانی و عارف
 بر ران اولور که ناظم حقیر ذری سره العزیز محل
 حیاه ذریه اولون شیخ کامل و عارف و اعلی شول
 تشبیه ایس اولور که آنده کثرت عار اوله مضی کمال و رف
 و زیاد کثرت اولون و اولون و اولون و اولون
 ابرقیب بخا و ز قیله بو ایکینک ما بینه و تشبیه
 و اولون فیضات ایس عار و عار و عار و عار
 و کل حیاه ذریه اولون عارف ک آب حیاه علوم
 و معارف ضیع ایس اولور تشبیه به طی اولون
 انک لا ذری ذکر الیک اول فخر و محیا و ادبه تشبیه
 انک استعاده با کثایه در لر و انکا فخر انک استعاده
 تحلیله تعبیر اید لر انزه صکره اول مجازن ظهور کلون
 علوم و اسرار و فیضان الیای معارف و انوار
 بر سبیل استعاده اصلیه مظهره بخوره تمثیل
 ایروب انزه صکره استعاده مرتشی قاعده سی
 اوزره مبالغه فخر ایروب اکا موج و لحن اثبات
 اعظم ترشیح الیر و بوجه محسنات بر بقیه در
 اسلوب و ارر که اول موج و لحن کی مناسب اولون
 لفظ لک بیاتی جمع المکدر و انقال و تمیم رضی و ارر
 یسر تقدیر معنی بویه و ملک اولور که ارجح الخاطب
 یونکه ن امر مذکوره اقبال ایروب زمان حیاه زنون

ومحل نفحات مذكوره جانبته فهد وغرغيف ابيه سر بس
 تحقيق اول زمان حياه ومبارك وشيخ اوله اوقات
 فيضان البركح رحمانه حاصله اوله كجور متوجه
 ملتبس اوله نفثي حاله ريلك اوله بالقيده كجور متوجه
 من اول زمان حياه لحي رحمه الله من حاصله اوله
 كجور متوجه يفتح قيوضات متوازيه ومكانه
 كما افاضه البركح اوله واكر كجور متوجه
 علوم وعرفان اوله عالم رتبان جانبته فهد وقوفه
 ابيه سر خفيضا اوله محل حياه قدسي افاضه البركح
 لحي معانته حاصله اوله كجور متوجه يفتح كجور متوجه
 ومعارف ويا مصاحبت كجور متوجه اوله اوله معنى
 اربط المحاطب اكر سره امر مذكوره افشار اربط محبات
 منوره جانبته فهد البركح خفيضا اوله محل
 حياه قدسي ارضه عارف اسرار ومعارف فوق
 فيض وشار البركح علوم الله رتبان حاصله اوله معان
 متوجه كجور متوجه ملتبس اوله نفثي حاله ريلك اوله
 تكلم بوجه مناسب عالم رتبان ومفيض اسرار يزان ابو عباده
 محمد بن علي حكيم زمري قدس سره العزيز نوادر الاصولك
 رتبه در رتبه بيور ريلك فاعلم انما باده الله
 عز وجل الى الرسل ومن الرسل الى العلماء ثم من العلماء الى
 الخلق فاعلم بمنزلة البحر فاجر منه وايد ثم اجبر من الواري

تدرج

ثم اجبر من الواري من الواري من الواري من الواري من الواري
 الى الجردون ذلك الواري لفرقه وافده ووسان
 ريلك الواري لافده وهو قوله تعالى في تنزيله انزل
 في السماء ما رزقناك اوديه بقدرها فانزل اليل
 ريلك الواري من الواري من الواري من الواري من الواري
 ثم اعطيت الرسل من الواري من الواري من الواري من الواري
 العلماء مبادول صفاء على قدر عقولهم ثم اجبر العلوم
 الى سواقيهم من اهلهم واولادهم بقدره وقت تلك
 السواق ومنهم من اورد في الخبر انه انزل الى سواقيهم
 بقدر التدبير والبيان سواقيهم لافشوه لصدق نبوتهم
 وللعلماء سواقيهم لافشوه لصدق عقول الخلق
 وانما يصدق ذلك لان العقول كجور فلما زيرت الزبير
 في عقولهم قدروا على افعال التيق وزيرت العلماء
 في عقولهم وبذلك نالوا العلم فقدروا على افعال
 ما عجزت العامة عنه وبذلك علماء الباطنه وهم
 الحكام الالهيه زيرت في عقولهم فقدروا على افعال
 ما عجزت العامة عنه لافشوه لافشوه لافشوه لافشوه
 فابصروه واسمعوا من مقالهم الى افعالهم الى افعالهم
 ذوسعه من الله تعالى وعلماء الله لافشوه لافشوه
 بالنسبه اليهم كما قال الله تعالى رحمة الله تعالى عليه
 والحق جميعا في يده كذا ذوسعه لافشوه لافشوه

في قوله تعالى

خلق مصدور بونزه مخلوق معنایه اولور جمع بونزه کید
 ایچینجی مستعمله کل معنایه شکم جبار القوم جمعیم دینور
 کلیم معنای ویریلور بد لغت عربیه اگر چه جارحه معنایه در
 لکنه قوه و قدرت معنایه استعمار اولور کفر و تقال و السمار
 بنیایا بایر ای بقوه و قدره بونزه دخی قدرت و تصرف
 معنایه اولور و ذودا صاحب معنایه اولور و ذونک
 جمیدر حه علم بایون و ج برع و حه ابری مضارعون
 وادیار مفوضه الیه کسره مقدده مابینه اولور ایچینجی حرف
 قندی و فتح سنده حه قاری حه طاقه و غنایه دیرلر
 خرج ضبقه و زحمته دیرلر **الاعراب** وادایدیه در الخلق
 لفظاً مرفوع مبتدا جمیفا حالیه او ذره منصوب در فیه
 متعلقه محذوفه خبریدر مبتدایک مبتدا مع خبره اعراب
 محال بونه جمله جمله متانفذه در فذودا فائضیه در
 ذودا اسمارسته معنایه مضافون اولور و ذونک
 جمیدر که لفظاً مرفوع مبتدا حه قولنه مضافه
 بر تفسیر حه خبری محذوف اولوب تقدیر کلام فینه
 ذو حه دیمک اولور هر بر بر عطف مبتدای محذوف
 خبری اولوب فبضمهم دخی واسعه و بضمهم خرج دیمک
 جائز اولور و حه و خرج اولور تویدر تویدر و کثیر ایچین
 اولور و بونزه جمع و تفریع و اردر که اولور ایچینجی اولور
 جمع الیوب بعده ایچینجی بایستی ذو جمله شکم ظلم خضری

خلق ذو

خلق اولور نفوذ و قدرته جمع الیوب بعده ذودا
 حه و ذودا خرج اولور مابینجی تفریع الیوب و صرح
 نایزه ضبقه طیاره و هم تریور و اردر تریوری بلفظی
 بر معنایه اولور تعلیه ابروب اندخ صکره بر صر معنایه
 دخی تعلیه بیکه دیرلر شکم مضت فاعله ذو لفظی اولور حه
 ثانیاً حرجه تعلیه ابروب شکم بونزه کریمه واقع اولور
 لایسوی اصحاب النار و اصحاب الجنة اصحاب الجنة لهم
 انفازون پس معنی خلق عالم جمیعاً اولور **المرکب**
 بد قدرته و قبضه تصرفه مغلوب و مضافو بلور دیرلر
 بونلرک بعضی است و بعضی خرج و حمت صاحبیه
 پس بونلرک حکم بالغی او ذره کیف مابن تصرف
 الی است و خرج و غنایه و فقره و علم و حه و مضمت
 و مضرت و راحت و زحمته و بونلر امثال اولور حالیه
 شامل اولور شول که لکه علم الله غنا و ثروت مستند
 اگر اندری هوای فقیر و ضار الیه انلره ضرر قیامور
 و شول که لکه فقر و فاقه مستفاد در اگر اندری غنی
 قیاس و نعم و از زان انلره باسط الیه اندلر لهری
 طاعی و غنی اولور مضر اولور کما قال الله و لور الله
 الرزق لعباده لغوا فی الارضی و لکنه یزل بقدر مایشا
 انه لعباده خیر بصیر و غنی انی ایهالک و فی الله عنه
 عن رسول الله علیه الصلوة و السلام عن دینه عز وجل

آن من عباری المؤمنین من لا یصلح له الا السقم ولو حجت
 لا فده ذلك وانه من عباری المؤمنین من لا یصلح له
 الا الفناء ولو افقرته لا فده ذلك وانه من عباری
 المؤمنین من لا یصلح له الا الفقر ولو اغنیته لا فده
 وانه من عباری المؤمنین من یألی الباب فی العبارة
 ولو اعطیته ایاه دخله العجب فافده ذلك ان
 امر عباری یعلمی بقاویهم ان علم فیبر
 و نزولهم و طلوعهم ک **فعلی کریم** و علی زنج ک
 نزول عفا و دیا حاکر شیک اعلایه اسفل نقل
 اتمنه بر لر و طلوع آنک خلا فی رکه بر شیک اسفل
 اعلایه صعود اتمنه اطلو ایر لر در ک در ک ناک
 جمید که در یک هوزه بر لر اقضای قصر مضانه
 استوار ایر لر در ک اسم چند نزولهم جمعه لو
 مطابقه از نوری جمع مرار اتمنه تکم استی
 علی التقوی من اول یوم آینه واقع اول من اول
 الا یام و مکه تفسیر قلند و لقت کل رجل دعاء
 لقت کل الزمار و یک رضی بوکا تطیر اتمنه و نیه
 و هر در **درج** کینه در جه ناک جمید طبقات مرتبه
 بر لر و لهذا اهل ناک نزلنه در کات و اصحاب
 هنک مراتبه درجات تعبر ایر لر **الاعراب**
 و نزولهم و اوایزایم آنه اما مقدر اولر شکم

لمرکز
 ده

مصرع نایزه اولایه فابوک دلاوت قلور تقدیری و اما
 نزولهم و یک اولر و طلوعهم نزولهم و نزولهم موطوفه
 جمع فیبر لر بیت اولره اولایه خلقه عاشر اولر فعلی و
 فامصرع اولره مقدر اولایه اقایه جوایدر و نیه و
 جائز در و یا خود فاقربیه یکنه و نیه و هر در شد
 رخت مکه فالمدینه و اولایه فاکنی بقدر نشود
 علی برینه الی واقع ارشدر و الی درج موطوفه الی
 در ک او زینه علی ظرف مستقر در خبر بر مبتدایک
 در ک نزول کوده درج طلوع کوره لف و نشر مرتب
 واقع ارشدر و الی مصرعه یله لهم صنعت طبانه
 و لهم مناسبت لفظیه دارد و مصرع نایزه تردید
 و رضی در ک الی درج لفظی نزه مناسبت لفظیه دارد
المنع اما بو مخلوقاتک نزول و طلوع و عروسی
 بعضیک در کات او زره و بعضی افرنک و نیه
 او زره در یا خود بعضیک سوی در کات و بعضی
 افرنک سوی در خانه در یک اولر همیش
 کار الی کنی رفع ایروب کنی مضرا مکرده کما
 فاک الرسول صلی الله تعالی علیه و سلم ان الله لا ینام
 و لا یغشی له ان ینام یخفی القسط و یرفع الایضه
 شراع مشرقه و مصایح او ندر بویه بر که فو شلر
 لما یقوده الله و ما یزله بهر من بیده الی زینه یخفدر

ناده و برفع افری و بقلل مرثا و بكثر مرثا و بقلل مرثا
ان الله برفع بعد المطمئن و بقلل مرثا و بقلل مرثا
في ذلك عارل فهو المعبر بقوله تعالى كل يوم هو في شأن
عن عباده ابن المسيب تلى رسول الله صلى الله عليه وسلم
لهذه الآية قلنا يا رسول الله وما ذاك انما قال
عنه السلام بغير دنيا و بغير كبريا و برفع قوما و برفع قوما
تفسير اصفه نزه و تفسير مدار كره و في بركات
تفسير نزه مكانه ابروت و بزرگه سال بضر المالك
و زيره عن معن الآية فاستمره الى الفد و ذهب كسبا
قزينا يتفكر فقال له غلام اسود يا مولاي اضرني ما اصابك
لعل الله يرسل لك على يدي فقال ان افترها
للملك فاعلمه فقال الغلام انك المالك شأن الله
انه يرفع التل في الزار و يرفع الزار في البلد و يخرج الحي
من الميت و يخرج الميت من الحي و ينفي سقما و يقسم
سلما و يفرغ غيبا و ينفي فقيرا و يعز زليلا و ينزل
عزيزا فقال الامير امنت و امر الوزير ان يجمع ثياب
الوزارة و كساها الغلام فقال يا مولاي هذا شأن
بخفض من بشار من عباده و برفع من بشار الى اهل
الدرجات خافض و رافع اوله الله تعالى فخر
اسماء حسنا و برفع و برفع و برفع اهل انك
شاه شريفند و شكلم طي مشكوة شرفه بواكي

اسمك تفسيره و برفع الحافض للشيء عن مرتبة الى ما
له و ان من الرفع من شارة عن مرتبة الى اي مرتبة
شاه و بخفض الكفاد بالحرى و الصغار و برفع المؤمن
بالنصر و الاعداء و بخفض اعداءه بالايعاد و برفع
اوباده بالتقرب و الايعاد او بخفض اهل الشفاء
بالتباعد و الاضداد و برفع ذو القادة بالتوفيق
والاشارة و بقلل بفيض ازاده عباده تارة و برفع
و بوسعها و الحكم لله **و ما يشهد و ما يشهد**
بست في انشائي مع خروج ك معاني معيشك جميعه
معيشت و بزرگ معاشه در مصدر اوله و هم
ما يعش بزرگ اسمي اوله صالحد يعني مطعم
و مشارب و ملاس و دنيا و بونله مشاه اوله
شيلدره لهره و ايسر اندر اطلو في صحیح اوله
و لهره ايله اوسى شادر و عند البعض لندر زيرا
بونلك بلى نفسى كلمه زير صحايف بلى كى و كلمه
عزرا عاقبتك جميعه عاقبت بر شيتك اضرنيه
دیرلر و سعادت و شقاوتون بر شيتك عقبنده
كلون امره و ضی اطلو و ايرلر **بست** افعال ناقصه و
بعضه ننده فعله ما فيسندى اوخ درت و لهره
كلوك اعتباريه اما عند الحقيقة كلمه نفسى و بزرگ
بر سبيل تجوز الكافل و بزرگ مشى مصدر مشى و

یوریمک مضامه در عروج کس عینده ضرب بایند اگر بیکه
 واقف قلعه دیر بر بوزده استقامتک ضری مرار
 اول نور **اولی** واد عاظمه معیشی مبتدا و عواقبهم
 معیشی اوزده مطوفه لیست افکار ناقصه رند
 ضمیر مستزادک اسیدر ماقبله اوزده معیشی
 و عواقبه عاثر اولور فی المشی و اولاد الف و لام
 مضاف ایدک عوصه اولور تقدیری فی مشی
 دیمک اولور و ماقبله ظرف اولور و علی عروج متابع
 محذوفه لیست ناک خبری اولوب بوجه اعراب محذوف
 مرفوع اولوب خبری اولور مبتدایک مبتدا مع خبره بیت
 اوزده اولون زورهم اوزده مطوف اولور پوشیده
 اولیه که ناظم حضرت رحمة الله تعالی علیه معاش
 و عواقبک شباً قیماً آناً فاناً کلوب حاصل اولون
 اعتباریه سوتیا و ساطا یور بر شخه تشبیه الیوب
 اکامشی اثبات المدر انلری مائی اولون شخه
 تشبیه ایدوکه استعاره بالکنایه دیر و اندر شخه
 اثبات الیمنه استعاره تخیلیه تعبیر ایدر و تقدیر
 کلوم و معاشر المخلوقات فی الدنیا من مطعم و مشرب
 و عواقبهم فی اوزده من سعاده و شقاوه لیست
 فی المشی و الحریانه علی طریقه سقیمه بل علی طریقه
 مستقیمه و حکم بالغه فان مراده و مقدره تعالی

نوجه بهم

توبه بهم فی اوقات المخصوصه **المع** بر موقوفات
 دنیا مطعم و ملاسیده اولون معیشی و اخره
 سعادت و شقاوتیه ظهوره کله دیک صفندی
 و فرج و هیرایه عوج و سعادت اوزده دکل بلکه
 حکمت و استقامت اوزده در که حکیم مطابق هر کسی
 استعداد از به نه کوره بر کاده هدایت قلم شد
نکته **بیج** اتم دیک اولی اتری فاعله فوی و اتری
 قدر فوی آیتزه مقرر بر کله مناسب بر آتی
 تعبیر یور مثله در مجاهد رحمة الله تعالی علیه
 فوی صورت و قد معیشت فیری ایل بر اصفطی
 هم مجاهد در روایت ایدر فیری اولون ان
 سبل الخیر و الشر و السعاده و الشقاوه لیست
 ایدر فالواسطی قدر السعاده و الشقاوه ثم بترک
 واحد من الطائفتین - لولک مافیه فلی کل
 بعمل علی شاکلته آیتزه اصفطی در که فلی بجمد
 کل واحد بعمل علی شاکلته ای علی بمرتبه و طریقه
 اتی بیل عیر و ناکل حاله فی الیدی و الصلوة
 و الدلیل علیه فیکم اعلم بمن هو الهی سیدای ازها
 مذکبیا و طریقه انسانه هنوز دخی وجوده کلوز
 مقدم دم مادره دز فی و ایل و علی و شقاوت
 بر مقتضای استعداد ازلی مقدور و مکتوب اولور

شکم به معور **هفتاد و نه** روایت اولیانه بوضوح
 شریف بومعنا به دلالت و شرافت قلور که بپور
 فار علیه السلام آن اصدکم جمع خلفه و اطرافه
 اربعین بوما ثم یكون علقه مثل ذلك ثم یكون
 مضغه مثل ثم یسئل الله ان ینزل الملائک فیقذفه
 الرقع ویومر بأربع کلمات ینزل رزقه و آجله
 وعمله و حق او و عید الی اخره **سراسر** ابد
 فاجب خلاصه حکم او لطیفی گوی و ذوق
 هم فراغت این خلاصه مجال اطلاق کا قال علیه
 لوات ابه ارم لهرب من رزقه كما یرب فله الموت
 لا در که رزقه كما یرک الموت رواه جابر فی
 عنه معینک مقصومه و مقدره او لرینه
 بوايت کریمه دلالت ایلر که **سوره** هرزه **سوره**
 هفتاد و نه بپور کنی فسمنا فی حیوة الدنیا
 ای کنی فسمنا الرزق و المعیشتة فی الحیوة الدنیا
 علی حسب علمنا غی مصالح عبارنا فلیس لاحد
 ان حکم فی شی من ذلک و عیال او نور پس
 بوضوح عیال جمله شک اگر معاشدی و اگر معاشدی
 تمام حکمت بالغه و عدالت کامله او زره در ششم
 حقیقت بین نظر فلیس الخراف و اعوجاج حد اطلاق
 بر شی که میوب بلکه بوجهی صحیفه کون او زره

حکم استیجاب
 حکم استیجاب
 حکم استیجاب

بر قدرته یا لشی نفوسه بر غیر و دست حکمته و دست
 صنایع بی کرد کور ملک محفیه و مقرر او بپور
حکم استیجاب حکمت کا **ثم استیجاب** یا **ثم استیجاب**
 حکم حکمت جمیع و اصل حکمت و حکم العرب
 المنع من الفساد یقال للحیوة **المریضه** فی فم
 الدابة حکمة التجام لا یمنع الدابة عن الاعوجاج
 و الحکمة تمنع من الباطل کذا فی تفسیر الاصفهانی
 حکمتی و صوره شی او زره تفریف امتداد و بپور
 بری الحکمة لشی العلم بحقایق الاشیاء و العمل بمقتضاها
 و بپور و بعضی و فی تفسیر اسم و انقائه العمل
 و بپور تفریف امتداد و بپور آره حکمتی مراد مقدر
 الی اول و **سج** طوفقه و او رکه در لرتکم **سج**
 الثوب و بپور ضرب باید فی حبه بر کینه بر کپای
 طوفقه و یا خود او **سج** نجات نونک ضمه
 فعل ماضی محمول برید بونزه ذوق معانیه در
 شکم ذکر او بپور حکمت فتحات ثلاثه الیه ففاض
 قضت معانیه **سج** **سج** مذکور که **سج**
 فعل ماضی مطا و عدد **سج** اسم فاعل صیغه ی
 او زره بمعنی مؤلفه **سج** مراد بونزه **سج**
 عالم اولور که تار و بود قضا و قدر له لهر بر
سج اولوب استلاف و امتزاج فلیس در

الاعراب حکم لفظاً مرفوع میزای محذوف و ذلک خبر
 تقدیری است و کم و یا خود تلك المذكورات منسوخه
 و هرج و مرج و نزول و طوع و معاش و عذاب حکم ربما
 اولور و ثوی نفییم معنی افاده فلور **نیت**
 فعل مضی مجزول اعراب من محذوف مرفوع صفت حکم
 بد نیت متعلق قدر حکمت محذوف مجزول اولوب
 بد صفتی اولفده جائز در اما محذوف مرفوع الارب
 حکم کلمه سه صفت اولی و هی و هرج و مرج و سقوط
 محذوف اولور اولی وجه اوزره تقدیر کلام
 حکم عظیمه نیت بقدره حاکمه علی الاشیاء
 ربما اولور و ایکن وجه اوزره معنای حکم
 حاکمه علی کل الاشیاء نیت بقدره الله تعالی
 ربما اولور ثم تراهی ایکن اولی انشادک نیت
 من حیث الوقت و کمرته متأخر اولی افاده
 الی علین معلولک متأخر اولی کی انشاد
 فعلک فمیر حکم عام اولور بالمتبع آنچه
 متعلق در حضرت ناظم رحمه الله تعالی علیه حکم
 و مقادیری مخلوقه تعالی الیه و مخلوقانک رضی
 اول حکم و مقادیر الی ارتفاعا و تخفضا اضلاط
 و امتزاج قلهای و اوزر متاثر و منفصل اولی
 شول صیوطة تشبیه ایکن اولی اولی آلف

صیوطة تشبیه ایکن استعاره بالکنایه و برل
 و انشاد اثبات الیمنه استعاره تشبیه تغییر اولی
 و ذکر بد ترشح استعاره ایکن اولی که نیت و صیوطة
 مناسب و ملازم کلور و برایکی لفظ حاصل اولور
 حکم ای حکمت لفظ اوزره مناسی محرف و نیت الیه
 انشاد میانزه انلاف و نیت ای نیت لفظ اوزره
 ازواج دارور و معنای بیت بویه و بیک اولور اول
 سعت و هرج و مرج و نزول و طوع و معاش و عذاب
 و استواء و عویدت مذکوره اولی شید شول حکم
 عظیمه و مقدرات جسمه در که اولی جمیع اشیا اوزره
 حاکمه و قهرقه اولی بد قدره نیت اولی و ترتیب
 قلندی اوزر صکره منسج و مؤلف اولی مخلوقه
 اول مقدرات منسج و منسج اولی توضیح معنای اولی
 کتب الله تعالی مقادیر الخلدیه کلیر قبل ان یخلق
 السموات و الارض بحسبه الف سنة و عرشه علی الماء
 حدیث شریفک مصداقچه الله سبحانه تعالی فقلک
 لهنوز و منه واسعه اولی الی الیک بل مقدم
 عرش عظیمی ماء اوزره ایکن خلقک اوزر
 اوزر و ارجحه واقع اولی مقدار لری مالک و یا کن
 لهنوز اصغر و کبیر تقیر و قطیر دست قدره نوع
 محفظ اوزره کتب و تطیر فیکر انا کل شیء خلقناه

در فی و کل صغیر و کبیر منظر آیدری و در فی بر ملافت
اولون آیات و اخبار بومضایه و بیلر و شاهدار
از نه صکره اسمان و زمینی و نهاده اولون خلایقی
از لره تقدیر ایله یکی حکم بالغه آوزره بلایه زیاده
ولا نقصانه ایجار الیوب اول مقدرات از لره بوقایله
منج و منکلف اولری و بونلر ری ناز و بونلر
اندوز و اقتزای یکی اول مقدراتک مقتضایه
بر مرتبه انساب و اقتزای الیله که دست قدرتک
از لره نبی ایله یکی حکم از خارج اصل و قطعا برض
کار و کرده رقی قادر اولدی بیلر و از لره منج
و منظم اولر قلدی نظم و ترتیب و خروج و عبور قلدیلر
بیر طریقت هواجه عبدالله انصاری در فضیلتک
کلمات قدسیه لر برتر که پور لر عارف طلب از باقی
یافت نه یافته از طلب و بسبب از معنی رسیدن معنی
از بسبب مطیع طاعت ز خضر دار نه خلوصی
از طاعت و عاصیا معصیت از عذاب رسید نه
عذاب از معصیت چرا که سابقه اصل و طاعت منوط
و شعله بروست **بیت** کار عارف راست نه کواهر است
چشم او بر کشتن آه است ای کدم کاشتنش و از کوه
چشم او بجاست و در شب کرد پیشی قدرق فله جله با کوه
عاجزانه چون پیشی سوزن کار که

فازا انقص

فازا انقص ثم انقصت ک **فیمقصد و یمنعرج** ک
انقصتک فمل مفی مؤثیدر نلشی قصد و نلر
من باب ضرب و اقتضایه الامریه توسط الیله
تکم قدرق مقصد و النفقه دیر لر اسرافه تقیر میانه
موسطدر و عین معنی دیر لر انقصت باب
انقصتک فامقصد انقراج اگر ای اولمنه و قعود
میل و عدول قلمنه دیر لر مقصد صارک کسبه
و منعرج و انک کسبه ذکر ادناسه ایکی فعله اسم
فا عملد لر **الاعراب** فاذا فاعاضفه و انا
زمان مستقبل ایمنه ظرف ذکرک از اجار الیه
مرور ایلی و عایبا شرط معنی مضمنه اولور
بر اجله جوانیه فا داخل اولور ثم صرف عطفدر
و ثم الیه ایراد اولمنده کنه انقراجک اقتضایه
نه حیث المرتبه دونه و منقار ازین اقتضایه
فصل و کثرتی اشعار ایله انقصت و انقصت
فعللرک ضمیر لری بیت سابقه اولون حکم
عائد فیمقصد فامواجید از انک با مع معنی
مصاصبت ایکندر و شب جائزدر بانک متعلقی
مکذ و قدر متعلق مکذ و فیه با فیه کلوز منقاد
اولون میزای مکذ و فک خبری اولور تقدیر کلام
فاقتضایها و انقراجک کائنات مع مقصد و منعرج

قصه

وبعك اولور و بويژه محنات بر بيه دن صفت
 طبايه واردر و مناسب لفظيه ولف وشررتب
 ورضي ارصاد واردر مضار شريفى سرادركم جيله
 و مقادير خليه ثول زماذه كه اقتضاد و اعتدال
 ابدى اندخ صكره منفرج و مخرف اولرى بسى آنك
 اقتضاد و اخراجه و منفرج اولرخ مخلوقه بيه اوليكيد
 اولر دكلدر كه مقصد و مخرف اولرخ كه ر حكم
 سابقه و مقادير ثابته بيه نوعاً مخالفت قلاولر
 سابه ناك شخصه مخلفى ممكنه اولدى كى بواجب
 و اشبا ملك رضى مقدرات سابقه و اعيانه ثابته
 مخلفى ممكنه دكلدر قال بوضر المحققين ان الله امر امرأ
 ايجائياً و امرأ ايجارياً فلا تظلم الخالفه في الامور الجارية
 و في رجة العوارف اعتقاد جماعت آنست كه صفة
 سبحانه و تعالى لهيمان خالق اعيانست خالق جميع افعال
 بخلق است كما قال الله تعالى والله خلقكم و ما تممكم
 و لهج مخلوقه اقدرت از غير و شر و نفع و ضرر و كفر
 و ايمان و طاعت و عصيان هم نيجه نذر و قضيت
 و انذار مثبت و اداوت خداست كما قال الله تعالى
 و ما ننشأون الا ان يشاء الله قال صاحب المذاهب
 في تفسيره اى و يشأون انحاء السبل الى الله الا
 وقت مشية الله و قبله لعموم المشية في الطاعة

العصيان

و العصيان والكفر و الايمان فيكون حجة على المفسر
 شيخ صدر الدين قنوي قاضي قاضى اسما و صنى شرفه
 اسم عدلك تحفيضه بويله بويرر لركه فماف الكون
 ادباً بعد كماله ان المفسر عدك عن الباطل الى الحق
 كذلك الكافر عدك عن الحق الى الباطل كما قال تعالى
 ثم الذين كفروا بربهم يعدلون اخبر الحق تعالى انه ما
 عدك من عدل الى الحق و الى الباطل اذ به و بارادته
 و مشية لانه لا حول و لا قوة الا بالله عن النبي
 عليه السلام ان لكل حقيقة و ما بلغ عبد حقيقة
 الايمان حتى يعلم ان ما اصابه لم يكن ليخطئه
 و ما اخطاه لم يكن ليصيبه رواه الطبراني عن
 ابي الدرداء رضى اه عنه بد خصوصه آيات
 و اخبار قنوي حقه و دلائل و براهينه زيات بود
 پس هر شئك خلقى حضرت هو ابرو كنى بذكر
 رضى صغير و كبير و فقير و غني و طاهر و لهره قدر شئ
 وجود كلورس قبل الوقوع لوع محض طره مطور
 و مكتوب اولد بقتنه قل كل يعلم على شاكله آيتك
 مصداق هر كسى مشاكلة از بيه اوزر و غير قدر بقتنه
 واقف و عارف اولد كس بر توضيح معنى و كسوة
 فحوا بويله و بعك اولور كه لهره زماذه كه اولر حكم
 سابقه و مقادير ثابته معتدله اولر الكا مظهر اولد

سنده و شهرورده و نجوم افلاک و تأثیر زمره برب
 تحوت و سعادت و شقا و غیره و اینها مثل شهاب
 بولورده برون طائفه اولور و بولورده اهل سنین
 دینور و همچنین ها ابله قرائت اولور یعنی اوزره اهل
 محبت و کدریه و اهل اعتزال اولور که اهل قیامی
 الله تعالى فلورده ای عید تقیر و ایگار ایلر که
 محترمانه ایلر که در مدبسه ابله اندره اهل فحش وینور
 شکم بواعث اوزره اهل کلام و حق تعالی اولور
 و اول مقادیر و حکم عجايب و غریبه شارات
 ایلان و حق تعالی آیات و اخبار و حق تعالی اولور
 بری انا کلمه حق بقدر و حق و کلمه صغیر و کبر مستطیع
 و حق قدر الله ضائق کل شیء و حق و الله خلقکم و ما یملککم
 و حق و ربک یخلفه ما ینار و یخار ما کان لکم خیرة
 سبحانه الله و تعالی عما یشرکون ایلدی و بولورده
 اولان آیات کریمه در بیضاری حضرت بویات
 تفسیر زمره ویرکه و حق اهل حق الله الیقینا عنهم
 راسا و الامر کذلک عند الحقین فان اقتبنا العباد
 مخلوقه باقتبنا الله منوط بر و اع الاضیاء لاهم
 فیما و اخبار فی حق اولان و حق و لا یقعد و یوکل
 جمله و بری کل شیء بقدر حق فی الحز و الکسر و بری
 و حق ما شکم من احد الا و قد کتب مقصده من انوار

و مقصده من الجنة قالوا فلا یحکل علی کتابنا یا رسول الله
 و تروک العمل ذال علیه السلام اعلموا ما شئتم فکل من سیر
 ما فلی له شکم اما رینه سعاده اولان کتب شریفه
 ففیما رتدره سعاده اولان با ایلر بولورده
 حج و بر اهییه حق صوفیه و وایت اولور و بولورده
 حج عقیده و حق صوفیه از جمله امام فخر رازی
 آیات نعم آتونه تحریر الی بولورده ایلر اکتفا
 اولور و بولورده لا شک ان الله لیسع قذرة باطنکم
 من الفطر و التروک و انما یحضر الرجحان بمرح فحکم
 المرجح لم یحضر الرجحان و ذلک المرجح لیس من العبد
 و یوکان ذلک المرجح من العبد عاذا الکلام الیه
 فلا بد ان ینتهی الی الله تعالى و هو بلا شک ثبت
 ان العبد لا یکنه الا قدام علی الفطر الا باعانة الله
 و ایضا ان کل الخاریه بطریق طریقه طریقه و لا یخوذ
 به الا بعضهم فیسر ذلک الا باعانة الله تعالى
 و اعانة ثبت ان لا یحول عن معصیه الله الا بصحة
 و لا قوة علی طاعة الله الا بتوفیق ای لا حركة
 و لا قوة الا بعونه الله تعالى قال الفیثیه انشا یو
 اعلم ان کل ما سراه تعالی ای حیل تخلیفه و کونه
 حتی الافعال التي ینتمی اختیاریه بلان ذلک
 ان مشیه الانسان محدثة مشیه الی الله تعالى

فو مقطر في صورة مختار الى انما كلامه بتر عبده
 ليدفع ادلائق قضائه رضا و بملك دنار را در رنج
 كنونى نسيم و تفويض مرتبه سنيه ابر كوكب كدر اللهم
 لا تبلىنا الا بالثمنى لهي قس يا مقلب القلوب
 والابصار ثبت قلوبنا على طاعتك يا ذا الفضل والمنه
و رضى بقضا الله محيى ك **فعلى مركزه فخر**
 رضى علم باخون مصدر در دستور اوله معناه
 قضا حكم و تقدير معناه در محدود و مقصوره
 اولور بوزنه محدوده اولش در فارصا صا لتعريفات
 القضاء والحكم لغة وفي الاصطلاح عبارة الحكم الكلى
 الالهى على الاشياء في الازل اجمالا و الهى عليه جارية
 من الازل الى الابد والقدر تعالى الارادة الزاكية
 بالاشياء في اوقا ت الحاحية **الله** اسم ذات
 مجمع جميع صفات و بواسم جلالت فتوحات
 عينيه نام فاته تميزه جلالتك انداز
 تحقيقه و تفصيلي مذکور و منظور اولش در روزه
 طلب اولنه و فواص اسرارك استين من راجع
 الفقر نام كتابه قسم ثابته طلبا ليه **محى**
 بفتح الحاء و بفتح الجيم حقيقة و مدير و ادك معالمة
 من قولهم محى بالكاف اذا قام و ثبت فيه كذا قال
 ابن الاثير في النرايه محى كسر حاء ليه عطف معناه

و كیسى بیه مقصوره **در** عا ج بعوج در امر و قال
 يقول ربح قل كى عجت البعير اعوجه عوجا و عجا
 و برسه اذا عطفت راسه برمامه يعنى فتح
 و ده لك باني بولار ليه بر جابه بول اير برستك
مركزه بوزنه مركز معناه در و مركز رايح ذلك
 مياته و برلز تكم مركز الدائرة و مركز رايح اوسطا و مبر
الاعراب رضى تقدير مرفوع مبتا بقضار الله و بارضا
 كلمه متعلقه قضاء مضاف اولى لفظ جلالة
 محى رضى تقدير مرفوع خبر بر مبتدائك فعلى و فا
 دائره در على لفظه متعلقه و ع كلمه سلك هم
 مضموليد و تقديرى فصرافاده كى محيى اولور زير مضا
 فعل مركزه لا على غيره و ملك افاده فلور و ع
 لفظك على ايله تقديرى فلى عطف معنائى مضمون
 اولور كوز و مركزه در اولور ضمير رضايه راجع
 اولور فتح و فا شرط كذا و ذلك جواب اولور و اگر
 كسر حاء ليه عطف معناه در اولور مضاف تقدير
 اولوب ثمره محى و باخود مقضار محى و ملك جازر
 بوزنه فائلم مقدرى و ضاي رائره به تشبيه الميوب
 و ملك اشرف و اعلا و بوزنه مرتبه مركز رائره به
 تشبيه قلدی و جميع جلاته عطف و مبر معناه در
 عوجى الخا رشح ايلدى **الله** تعالى حفظك

قضا و قدر نه رضا الهی بعد مؤمنه لایحه و سزا در و یا خود
 معنی الله تعالی و قدرتیک قضا نه رضا ثمره عقل
 و یا خود مقتضای عقل و یا با لایحه مراد اولیای
 محض عقل و در میان موی که قضا را الله رضا عبد
 مؤمنه واجب و سزا اولیای ای مؤمنه موحدان را
 که در سیر همان اول رضا دائره سنک مرکزی
 او زده کند که در بر و بر هیتون انک اشرف اعال
 اولای مقامه توحه و عزیمت ایوب کند که اول
 مرکز و مدار رخ دور و ملاک و اتقه کور که حدیث قدسیه
الله تعالی قدرت بر هر چیزی بفرماید و لم یصر علی لایحه
فلیطلب دنیا وای یوریش رواه البیهقی عن انس
و فی الاضیاء الفقه اتقوا من الذی انکلی الله
من الجوع والفقر والفقر من ثم کل ذلك بنظره من
ثم ارضی الله ایه کیف تشکروا لکذا ابدول غنی
 قبل ان اذله دنیا افتیران ابرل ما ذرت علیک
 من اجلک و کنه ما تحت قوه ما احب و ما ترید قوه
 ما اری و عزت و جلال لایه تجلی فی صدرک لهذا مرقه
 افری لا محرتک من دیوان النبوة کذا فی قوه القلوب
 فصل الخطاب فی سیر و رر که بر کترین هنر که زده را
 صوم خانه و تعالی رساند رضای نبوه است از خداوند
 تعالی بحکم او و فی الحریث از احب الله عبداً ابلاه

قضا و قدر نه رضا الهی بعد مؤمنه لایحه و سزا در و یا خود

فان صبر

فان صبراً صبراً و ان رضی اصطفاه رضا بنکر
 کما نیست بخداوند و بنکر کمان از کار معرفت حاصل
 شود و کمان بنکر بر رخ بخداوند عزیز مسلمانیت
 رضا عبارت از رفع کراهیت در احکام قضا و قدر
 و رفع کراهیت بقیه رفع اختیار خود اوست و ملاک
 فضیلت اختیار صوم است و فی ترجمه العوارف رضا
 مقام و اصل است نه مترساکانه ضایحه بشرانی
 در هدایب سواد فضل عیاض کفایت که الرضا افضل لایحه
 الزهد فی طریقه و ارفع و عمل وجه خوشتر است از آنکه
 کسی را درین مرتبه هرگز مکرده ای ز سدا از امیرالمومنین
 علی بنین منقول است که خود می فرماید من جلیس علی
 بساط الرضا لم یله مکرده اید رضای نبوه از خداوند
 آنست که اختیار فوشر از میان بردار تا ارفع باشد
 بهر چه رضای تعالی بلند از محبوب و مکرده که کل فاعله
 المحبوب فهو محبوب ابویزید بسط می قدسیه گفته است
 رضای من از صوم بانه جایگاه رسیده است که
 اگر مرا جاد دانه بدوزخ بری او را افسیست بهشم
 از آنکه بخت اعلی بر سر شبلی گفت اگر صوم تعالی در روز
 قیامت مراد در میان بهشت بدوزخ محبت کرداند
 و رضای او در بدوزخ من باشد بدوزخ من و در رفیع اختیار
 کنم بهتر آنکه بهشت مراد منست و دوزخ مراد هوش

و هر که اختیار فریضه بر اختیار دوست گزیند محبت نباشد
 رساله فخریه بریده در که در تکلم انستری تعریف الرضا
 فخر عبرت من قاله قال بعضهم الرضا بالله هو الذي لا يقدر
 على تقدير الله **واعلم** ان العبد لو يكاد يرضى غلغله
 الا بعد ان يرضى عنه الحق لا والله قال رضى الله
 عنهم ورضوا عنه وقال ربم الرضا ان لو بعد الله
 تعالى صبرهم على مجنبه ما بال ان يحولها على باره
 و سئلت عن رابعة رضى الله نفع عن امتي يكون العبد
 راضيا عن الله تعالى قالت اذا سرتك المصيبة
 كما سرتك النعمة وقال المصائب الرضا بالقضاء
 باب الله الاعظم يقع من رضى بالقضاء وكرم
 بالرضا فقد بقي بالترتيب الودع وكرم بالتقريب
 الاعلى وبقدر الرضا باب الله الاعظم فمن دخل فيه
 سلم واستسلم اللهم اني استلكت علما نافعا وبقيا
 صارقا حتى اعلم انه لم يبق لي الا ما كتب لي
 والرضا بما قسم لي ياربي التوفيق والهداية
 وانا انفتح ابواب **هري** ك **فان** بخرازم ورجع
 انفتاح مطاوعة فتحه اعلانه معناه ابواب
 بابك جميعه **هري** سوى درتزه وصدور درتزه
 معناه قال الجوهري الهري الرضا والذلاله
 يؤت ويذكر قال هديته الطريق والبيت هديته

دو سوره
 لم يكن

ای عرفه

ای عرفه هذه لغة الهري الحجاز وصاحب كتاب
 هري هو الدلالة الموصلة الى البقية بدليل ذوق الفلاس
 في مقابله وجملة تعريف المصنف واما ما في قوله
 اعذر قلتم فيكم فاحقه تفهيمه ببيان ابدان
 آتیه طلب اوله **عجل** عجله زح امر در عجله حرکات ثلوثه
 سرعت وشتاب انکه در هر طرف باشد **هري**
 کردا به خزینه ناک جمیع خزینه بر شئی حفظ
 واصرار این جاک مکانه در برج کسر دلمه ورجع
 فعلتک امریه ضرب باینکه عدد درتزه او فل
 معنایه **ابواب** اذا طرف زمانه تحضر مرد وباری
 ابواب لفظا مرفوع فاعلید انفتح فعلتک مضانه
 هدایه و بوجه جمله شرطیه در فاعل جوابیه بخرازم
 لام حرف جر متعلق محذوفه متلوا باقاصدا و بخود
 شویط ورجع مطوفه عجل او زینه بوزنه ابواب
 موانع نقصان و محبات جسمانی در که نور طریقت
 دار هدایت داخل او طاسنه مانع اولیغی کمی
 و انفتاح ابواب تلك الموانع ارتفاع ورتبه
 استعاره اولور عجله هد و سعید و قوة عزیمت
 عبارت اولور وروج مقامات هدایتك در دوتنه
 وصول و دخولون کنايت دیور و تقدیر المعنی
 بویه و جمک اولور که شول زمانه که ای طالب سکا

هدايت قبولی اجله پس آنکه فرینه لری جانبته
 قاصد ادبیتک و غریبت قدر و غلک هاله سرعت
 و شتاب قبل و آنکه فرینه لینه داخل اول السوره
 فی کل شیء غیر الله فی عمل الاخره حدیث شریفک و در
 امور ریویز هر شیده تا آنکه قلموه و اهسته روان
 اولوه مذروب و مجده اول طلب هدايت و کارا فرزه
 در کل که بود فصوصه عجله و سرعت اصر و راجد که
 بود فصوصه تا آنکه و تا فبرایمه دافت و سرعت شتاب
 فلما مقدره بجه مخافت دارد **مشوی** هب من مکفر که
 فرادها گذشت تا بکلی نکر در ایام کشت
 ان ضلک انرا که او ایام پیش مفتی دارد گذارد و ام
 تا بید عالم جان جبر **عالم** بر اشک و در
 بوبیت بر مقدمه بیکه محتاج در اول مقدمه بود که
 هدايت انرا می بود و آنکه انرا منه خطای
 بود که لکن بود در قرآن عظیم اشاره اوله
 وجه از ره کلمه اوله معنی بیان و تبایه تنک
 هدی للمقبحه بیان لهم و هدیناه النجین
 بتنا له الخیر والشر معنایین و بر مشدد **ثانی**
 معنی ایمان و اسلام واقع اوله تنک و آنکه
 نعلی هدی آیتزه ای آنکه نعلی ربه الاسلام
 بونفسیر قلمش تا آنکه جمع توحید کلایب

کلمه هدايت معانی غریبه
 و در ذیابجه و در کلام

انحراف

انحراف هدی نام علم الهدی آیتزه ای علم توحید
 رابعا جمع دعوت کلایب و آنکه لندی الی صراط
 مستقیم آیتزه انرا عوالیه معنیه و بر مشدد
 جمع عرفانه اولوب و بالجم لهم بهدوت آیتزه
 ای بر لونی الطریقه معنیه و بر مشدد و در
 ان انظار معنیه تاب الی قوله ثم الهدوت آیتزه لهم
 ثم عرف الخیر معنیه در در میسر سادتا قرآن
 معنیه کلایب تنک من بعد ما حار لهم الهدی یعنی
 القرآن بونفسیر الی بر سابعاً سنت و طریقت
 معنیه بر هدایم آیتزه ای بستم و بطریقتم
 تا ما اصلاح معنیه و آنکه الله لا یزلی کید
 الخائنین ای لا یصلح تا سابعاً معنی الزام و الزی
 قدر فری ای اللهم عاشر ایتت اعلامه ریت
 ابد الحمد لله الی هدینا لهذا وما كنا لنهتدی
 لولا ان هدانا الله بکی بوندر رخ غیری و در
 معنیه کلمه در لکن بود و وجه انکفا اولی
 بر بر ذکر ادنات انواع هدايت قرآنی کلایب
 اولیا و صدور اصفا و انقیا اوله هر که بود مقدره
 معلومک اولی توفیق معنیه و تحقیق فخری بویه
 در جمک اوله که ای طایب انوار هدايت وای اغی
 اسرار غایت شول زمانه که کما ابواب هدايت

كشاده اولوب موافق صوری و معنوی کیده و حیث
 نقصان و شرفاخیه دست توفیق دفع ایره اول
 انواع هدایتك خزینه لری ایلخ قلوب ادبیا به
 ادبیا را نصیایه رعایت ایلمک سعی و همت ایله
 و انلرك بیت الله ایلخ کوکلهی خانه نه بجه
 خدمت و عبودیت ایله داخل اولناکیم منظور آری
 اوله سن و هدایت و عنایتك جواهرینه و صوابیه
 مشوی آفت ایزد و شریعتك و دره ایجا شربت ایزد شریعت
 باری خدای را تودرک کورن صیه کورن خدای را تودرک
 گفت افرخ عبارتی لطفی کجسته من رویی یا متقی
 قال رطل ریا زرقدر سن دلی علی عمل اذا عملته اجبت الله
 قال افرخ قلبا نه قلب ادبیا را الله تعالی فان الله فی
 کل یم ثمانه و ستین نظرة بنظر الاله الاله الاله
 نه ادرکنه تلك النظرة یصرف عنه شر الدنیا و شر
 الاخرة اعطاه خیر الدنیا و الاخرة و ارحمه الله
 لم یرکک بضر حظا نه فیصرف عنک شر الدنیا
 و الاخرة و رزقک همه التوفیق و الهدایه هر
 و اذا قارنت ریا بربا فاهذ اذ ذاک فاعبر
 نا خطایه محاد و در المحاوله طلب الشیء بحیلة کذا فی انوار
 ریا بیت غایته دیر برایتك فیدر اهدر هدر
 امر در علم با برون هدر اهدر اهدر دیر دهاذر هدر

در فیه کتب با تبارک و تعالی

معنایه کلور

معنایه کلور اذ زمان ماضی کیم ظرفه زاک احما
 اشارت در عرج فتمتبه انفسلفه دیر بر بوزه اول
 اوله ادرک و کنا طعه قلما در استعاره اولور اعراب
 اذا شرط ایزد ریا بربا فادلت فیلک مفعول ایزد
 فیدر مؤنت هدایه عاشر اولور فاهذر صوابیه و شرک
 نه العرجیده نه اهدر متعلقه اولور الفع شول
 زمانه که سن اول هدایتك ریا بربا طلب ایلمه
 بر سن اول هدایه عدم استقامت نه و به ادب
 ادرک هدر ایله فاکیم اول هدایتك ریا بیت مرانیه
 و اهل اوله سن که آنک ریا بربا مراد افرخ فاهذر
 اوله عار فیلک و مقربیلک مرتبه سید هدایتك
 برای و ریا بربا و در ریا بربا عوام نتر ایزد و ریا بربا
 مقربان در کاه الی ایزد در تکم حکم ریا بربا
 مقابله در آیه در بوزر و لریایه مراتب فان الله
 هدی جمع الحيوانات بحلب المانع و دفع المضار
 کافا الله نعم ربنا الی اعطی کل شیء خلقه نعم هدی
 ریه الهدایه للعاقه فلا یخسرک احد و نه احد و اما
 هدایه الخاقدری هدایه للمؤمنین الی الجنة یدر بهم
 ریه با عیانهم و اما هدایه الی فقر فی الهدایه
 الحقیقه الی الله الی الله کفره تعالی فی فقره
 الامتنان علی بیه و دجیدک فاهذ ایزد و دجیدک

حاراً في نيه وصورك فطنتك بوجوري وهديتك
 بفضلك وهديتك بحضرات عنايتي ونور هدايتي
 الي وجعلتك نوراً وانزلت اليك نوراً فاهي
 بك الي من اشار من عبارتي والهدية الي صراطك مستقيم
 ولهذا قال عليه السلام عرفت ربي برقي ولولا ربي عرفت
 ربي فالهدى لهدى الله معرفة الله على وجه يقين
 وبوفاة هدايتك مرتبة معرفت ومقام فيقتدر
 طالبه ادب واستقامته حاصل اوله قال الامام
 القشيري ومن لم يكن مستقيماً في احواله ضاع عليه
 وضاب جوده ومن لم يكن مستقيماً في اوصاله لم يكن
 من مقام الي مقام فمن شرط المتانف الاستقامة
 في احكام البرايه كما ان في حق العارف الاستقامة
 في ادب النزاهة بزمبدي اوله برايه سروده
 نك اوله قدس وعثار وسقوط فلهذا هذا الملك
 لازم وفتور وتواضع كذا الميوس رايه مراتب
 هدايته ابرجيه رايه وروي فيفتح كورجيه رايه
 يحي وعزيمت ايلك كركورده تنكم بوير رايه
لِكُونَهُ مِنَ التَّائِبِينَ اِنَّا مَا جِئْتَ اِلَيْكَ الْفَرَجِ
 كنن افكارنا فصره رايه تنانه ضم سبي مملو ونشور
 باد موهده اليه سابقه جميعه سبقت ابرجيه
 منامنه در اماناده ما زاره در **جنت** ايتن مستانه

بجمل

بجملك مهي مخاضيد اجوف يا جود بونزه قدم
 عقله اوله سبر وحرکت مراد اولور **تلك**
 اسماء اشارت در ذلك فذكره اشارت اوله
 كمي تلك موشه اشارت اولور بونزه اشارت
 فرجدر **فرج** ضم فافتح رايه مكان واسع
 منامنه اوله فرجه نك جميعه **الاعراب**
 نكوت اوله رايه سابعه اوله اخذ
 كلمه منه متعلقه ازا فلهذا ما قبله نفسه
 اوله مقدر فاصداً كلمه منه متعلقه اوله
 هائز وجئت فعله رهي متعلقه اوله جائز
 وتغير **الف** ثول زما زه كه سه اوله هدايتك
 طب ايه سي برسي فلهذا اوله فلهذا
 وعرومديك تاكيم سابقه زمره سدي اوله سه
 ثول زما زه كه سه اماكه واسعه ومراتب عاليه
 حائنه كلمه سي سبر وار تحال فلهذا رايه
 اولك المقربون فقر كرميله اشارت اوله مقرب
 عدار ثول اوله سر رايه اولور وعلمه نيشابوري
 بوايتك تفسيره بويه بوير رايه اي الذين سجدوا
 الي ما دعاهم الله اليه من التوحيد والافلاكي رايه
 اولك المقربون الي مقامات لا يخشع عنده كمال
 غير الخيال في جنات النعيم بيان محل اجسادهم اوله

جنة الرومانه التوراة **پسر** بویژه رضی فرجیت
 مراد یا اخرتیه اولای جنت آجله اولورکه انکا مشایخ
 صوفیه جنت اعمال رضی برلر و یا خود مراتب - بکره
 اولای جنت عاجله مراد اولورکه انکا عارفان جنت معرفه
 تعبیر اولور که انکار انتقادی فی شرح الحکم حاکمان غیر
 السارین ات فی دنیا الجنة عاجله موت و خلا ایشانه
 الی الجنة لاجله قبل واهی فال معرفه الله و حضرت
 بنیاد علیه ان توم لکفر فیه من امتی اتا بقوت
 بود یعنی هیت شریف موصیحه بر امتیکره هر قرینه
 تا بقدر دار در داند و منهم - ابیه بالخیرات آیه کریمه
 مصداقچه میراته و طاعاته سبقت ایدار و علم
 و معرفت یوننه استقامتله کیدند و کوز در جنت
 مقرب درگاه الی قلب عشر ابری و طایفه سروری مرتبه نه اولور
 اولور در **فیها العشر و الجنة** **فالمبتدئ و المنته** کا
 فال اجر لهری **هنا و هننا** للقریب اذا استوفی الی مکان
 هنا لک التباعد و التدم زیاده و الکاف الخطاب
 و فیما یبلر علی التباعد تفصح للمذکر و تکرر المذکر فال
 انفراد بقدر لهری ای قرینا عشر فصح عین ملامه
 الیه مینت مناسنه در برکت کوز لکه در لر صحن کبی
 مبتدئ سرور مناسنه اولای ابتداء لک اسم علیه
 سرور مناسنه **منتی** افتخار بایزده اسم فاعل در

لا حیل الاطریه

نهجت الطریقه ای سلکته قولون ما خود در نهج
 و مراجع طریقه و افقیه برلر و بویژه مشهور مراد
 سالکان طریقه الی اولای ابرار و اخبار مشهور
 مراد و اصلان مرتبه قرب ربانی اولای اصحاب
 علوم و اسرار اولور **الاعراب** و بناکره فالتقیب
 ایخیزر هناك اشارات منقسمه اولای ظر و قدر
 مشارایه بیت سابقه اولای فرج در العشر مبتدئ
 هناك مقدم خبر در تقسیم خبر مصداق اولور
 ای فرناک لای غیره تقدیر زده اولور باجته عشر
 اولورده مطرودر اکا متصل اولای ضمیر عیش عار اولور
 فلنبیج ده فاعطفا ایخیزر لنبیج ظرف مستقر مبتدئ
 محذوف ذلک خبر بر تقدیر کلام فیه حاصل لنبیج و عمل
 اولور لنبیج انکا مطرود اولور و برا کینک تونلای
 تعظیم ایخیزر معنای اشعار داور **المع** بعیش
 ابری و حیاه سرمدی و ادعیه لک برکت و نفع
 لهما اولر فرجه لرم در غیر مرتبه لرم و کله در پیر
 اول عشر ابری قرب الی و مثاله لقای ربانی
 مبتدئ و سرور اولای و اصلر و مقرب لایخیزر و دهی
 طریقه لهدایه و سبل مصطفایه استقامتله سالک
 اولای مقصود - ابصار ایخیزر کانه ناظم حقیقی
 و برکه عجب الحزین الصنفین العظیمین منیر - الی البشر

فانها الفاتر زود العشر الاثني وما عداها اقلها
 او في الخطر ان افضل البشر حضرت علي عليه الصلوة والسلام
 اللهم عشرين اربعين اربعين يوم قلبي وبنو اربعين
 انصرفني اذ عنه حضرتي روايت فليدبر معانيه
 اي لا عشرين اربعين الا عشرين اربعة وبعك اول عشرين
 ان العيش اياتي وراجحه في الجنة فونك مقتضى
 ان مقتضى واكل منتهى عشرين اربعين من اهل
 سا في ان للمنتفين في جنات ويزر في مقدمه
 عند ملك مقتدر كقوله استمدارعي وقرينك
 مفادري لهرينه عطا اولور وانعام نازر وبنو
 دناده لهم اصحاب سلوك جناب عزته مناجات
 انهم ده ذات جناته منابه ازوانه جليله بولور
 انما جنات عاجله تقيم قلور كذا في سليمان دار
 بسر في الدنيا شئ يشبه نعم اهل الجنة ارماده
 اهل التمام في فلورهم في البلم من ملاذات المناجات
 وملهذه المناجات ثواب عاجل لاهل البلك
 في العوارف اما كقرب من و مشاهد جوار طوره
 اليه منبر و سرور اولور اصحاب كمالك بوجاله
 اولور عيش و نوش و زوده و صفای هو شى بغيره
 كلام و نظره و بيانه صفات شك حضرت مولانا
 بونلر مراتب عليه لرزخ خبر در پير پور لر مشوي

داره بده از بهانه عاده ك - كانه كلزار و عيه جاره
 بر سر تر جال هميش ك مجلس و داه و مقام و تفتش
 مقدمه كنه كه صيانه در ده جلد سر سوزن و دنازه در
 جرد ميكنه تازنوز باي ران ك و اجبا بزم علم استا كر ران
 كنخ نيز است علم حضرتي ك و در تو او كر ز تو پير و شوي
 كافار انهم رحمه الله

كافج الاعمال اذا ركعت ك فاذا ما لهجت اذ انزع ك
 اللغات لهج كر لهايله و سكونه جيم اليه لهج بهج
 لهج و لهج اذ لهج اذ لهج امر و ضرب باخو لهج
 شئ و در لر قحان بر شئ و مطرب و شوك اوله لهج
 انبار و در لر تو ذوق لهج و لهج نذو شئ و در لر فتح
 بركه بر شئ انازه و تحريك اليه ذرا لهم متغدي
 و لهم لازم اولور شكم بوزده متغدي و اخذ اوله
 الاعمال عملك جميعه و كرت نهر باخو و كود و زور
 و كود سكونه و در لر شكم - كانه اوله آيه ما راك
 و در لر بوزده و كرت انقطعت صفاته شمل اولور
 هجت بوزده لهج دن ماضى مخا ليدر نهج تار مفوضه
 و جيم مسوده اليه بوزضى لهج نذر الاعراب
 فا شرط محذوفه جواب ايجوز ذرا فقير كلام ازاك
 العشر كذكور اهنان بتهج و شترج جزا بما كانا ايجاز
 فراج الاعمال ابط المبتدى انت اذا ركعت و بلك اولور

الحسن زین مقام

دسکنہ دار

و ساکنه اوله سن آنه تریج و تحریک ایله ذیراکه
 اول راکه و ساکن اول یعنی صیده سن آنه تریج
 و تحریک ایلک اول زمانه اول اعمال سنک گفت
 و عیقله مخراج اولور واسب کرد انجیز کیم اولر مطیع اولور
 و مقصدنا جاننه سیر و حرکت قیلور اگر سرعت و کرمیت
 اولور ایلر باری فور و کل سینه ایلک رکود و کرمیت
 راضی اولور که کریم حضرت حبیب الله علیه الصلوة
 والسلام یور لر آیت اعمال الی الله اود مطران قیل
 رواه ابو کهریره و عایشه رضی الله تعالی عنهما اتفاق علی الیه
 ضحاک قال شیخ الشارح فی شرح هذا الحديث فیہ اشاره الی
 ان القلیل یقل اذا دام فیدم کثیر المنقطع و انما کان کثیر
 لانه بدوام القلیل بدوم الطاعة و الذکر و مراقبه و التذکر
 و الاقوال علی الله فالقلیل الدائم ثم یزیل کثیر المنقطع
 اضغاث مضاعفة و لهذا انما اهل التقوی ذک
 الادراد کما یکررون ذک الزائف و براهین حدیث که
 عبد الله به عمر و به عمر و فحاه عنه حقیر بن شیخین
 براهین و ابان ایلر که قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 خطاباً له و ارشاداً للاقته یا عبد الله لا تکن مثل
 فلان کان یقدم فی البیل فترک فقام البیل و البیعه کا
 عبد الله به عمر و یقدم و یقیّد بعض البیل و ترک البیعه
 بعضاً قال شیخ الاکمل فی الحديث حدث علی المدامه

فالعليه الصلاة والسلام ان العبد كلما اذنب ذنبا حصل
 في قلبه نقطة سوداء فان اصاب واستغفر صفح قلبه
 وان عادت زادت حتى يمتلئ قلبه فذلك رآن الذي
 ذكر الله في كلامه فار كثر بل رآن علم قلوبهم ما كانوا يحسبون
 هو كرم قلب سياه اوله عذمتي اوله كرمه مقصيت انك
 صاحب شيريه اوله ووضوح وشمس كلور شمس مقصيت
 مشو بدنه بويته اشارت قلوب لر **مشو**
 حور كذا صرا ودر پيش كذا بر دلش آخ حور تا پيريه شور
 آن پيشمانه ويارب رفت از كذا كشت رايه زك تو جو
 مرد آهنك كه او زكي بود **كا** دود بار و بشتر آهنكي بود
 مرد رومي كو كذا آهنكي **كا** و بشتر ابلو كرد و از دود آوي
 پرمه چاره جز پناه چاره **كا** تا اميدى تر اكبر نظر
 تا اميدى ها پيشتر او زبده **كا** تا زرد به دو ابرو نه چيد
 بود كنه تا نور تو زخه شور تا سالوك خدمت آسانه شور
كا و طاعنه و صبا فترا كا انوار صباغ منبج
 طاعت مصيتك ضير طاع يطوع ربه مصدر
 امر صقه انقيار اجمك صباحت فصاحت و زنده
 هست با بزه كوزل بوزل و او طغه در لر بقا صبح فلان
 اى صار صبه الوجه فهو صبح اى جيل انوار نورك
 جميد نور بنفس ظاهره و غير فطر اوله كيفيه
 در لر صباغ و انك هنديك مراد فطر منبج انفقار

در قلوب شيريه و در پيش كذا بر دلش آخ حور تا پيريه شور

در قلوب شيريه و در پيش كذا بر دلش آخ حور تا پيريه شور

با بزه كوزل بوزل و او طغه

با بزه اسم فاعله انبج الصبح در لر قحان صباغ اغريره
الاعراب طاعنه طرف كذا در و مقدم فطر
 انك متصل اوله ضمير مجرور بيت سابقه اوله
 لفظه جلله و احمد و صبا صرا طاعت او ذره
 مطرند انك متصل اوله ضمير طاعنه عامه در انوار
 لفظا مرفوع مؤخر مندار مضافه صباغ منبج
 لفظا مجرور فطر صباغ **المن** و اول الله
 طاعتك و رهي اول طاعتك هست و هي مجرور صبح
 منبجك انوارى دارد رايه الله في فطره او ذره
 طاعتك انوارى و اول طاعتك عالم مقيره اوله
 هست و رايه ضيا بخر عالم اريد صباغك انوارى
 كيدر كه اول ظلمت كسبه به بجه ازاله ابره بده
 ظلمت مقوله ايله ازاله ايدر اگر مطيع او نلوك
 نوري محسوس و ظاهرا و بدي صباغ نورينه غايب
 اوليدى و زمينه و آسمان صباغى طور بيري كالر
 الشيخ ابو الحسن اشارت كوشف عن نور المؤمن المطيع
 لطلب ما بين كسما و الا و فطر فاطمك نور الوقت
 و لقد سمعت شيخنا ابا القاسم يقول كوشف عن
 حقيقة الولي بعد لانه اوصافه من اوصاف الله
 و لو كشف الحق تعالى عن انوار قلوب او بانه لا نظري
 نور الشمس و القمر من مشرقان انوار قلوبهم الشمس بطر

صفات ذات موصوف او زره عطف الیوب من الملك
 الفهم و ابره ارام قبل زره اولور و بوزده اولور الف
 و لام جنس را حین اولور بولقیر او زره جمیع مفر
 اضفنه بیدرت ان طوبی و ذات غنجان مشاب سوه اولور
المع ثور که که ارطاعت سبیل طالق اشرو جازن
 حور صناع طلب الیه اول حور یله و انزلک شیوه
 و نازنه قطب بولور و مرارنه و اصل اولور فار رسول الله
 علیه السلام ان فی الجنة لمحمداً لکوار الیمن فیمن بیان
 لم - مع اذ اربعه یقلن تحت الخالوات فلیشد و نحن
 اننا عجات فلینوس و نحن الرضیات فلینخط فطوبی
 لمن کان لنا و کتاله و روی انه علیه السلام قال انه
 یطع نور فی الجنة فیقولون ما هذا قالوا صور نفس
 صور ار ضحکت فی وجهه و وجهه کنا فی انزهة رواه
 ابو نعیم عن ابيه انه و عن ابن عباس رضی الله عنهما قال
 امرأة من نساء اهل الجنة بصفت فی سبعة ابحر کنا
 تلك الرجل اهل فی الصل و اربع امام عمر فی الزهد
 عن عمره الخطیب رضی الله عنه قال - سمعت رسول الله
 علیه السلام یأطمت امرأة من نساء اهل الجنة
 الی اهل الارض طلوت الارض و یرج ملک **بیت**
 یای تاسر لطف کوی اسرار لک طبت یا کثر زجان
 در زنه زاب و کل سرشت ازواج مطهرة حقوه و ادره

اولیة امارت شریفه فنی حوقر و بوزده ابرارنه امکانه
 بودر بودر له کنفا اولسونه و بر مقدار رضی اصحاب
 تحقیقک مشربنه کوره بر فاج کلان طیبه ابراد قلن
 قال انما فی الربان فی ابواب الخاسر و السیه من القرون
 قد لا اجماله لهذا ما من عمر من الاعمال فزیضة کانت او نافله
 و لا فعل غیر و لا ترک محرم و لا مکروه الا وله حنة من حنة
 و نعیم فخر بناله من دخل فی امر الله رسول به بشاره المومنین
 و قال ربنا انزل من امرا و عملوا الصالحات ان لهم جنات الخازن
 بان یبشر العوام بالنعیم المذكورة الموصولة فی رضیات
 الجنات و الخواصر بالنعیم المعبر فی رباقر القرب و الدصول
 الی اعلى المقامات المجللة فقد یحضر لهم الجنات القرية کما
 من بذر الايمان الحقیق و اعمالهم الصالحة العلیة و الرزاق
 و السربة من التوید و التجرد و التقیر و غیرها و لهم فی
 جنات القربیات ازواج من ابکار اسرار القیوب و مطهرة
 من مدامه الاغیار و لهم من اقضائت خالده **مثنوی**
 فاصرف الطرف باشد زود طان **کا** **هو** به نماید نشانه
 فاصرف الطرف **آن** مدام **کا** وین صواب **الاولی** انصر قلبم
 کوزه مجانی و لیکن آن شراب **کا** دوی نماید بحسبم ناصواب
 کاسه بیا انور و بیزان غنم **کا** طعشر اندک انچه بخورید
 فکن المرفی **لک** **بخی** **کا** **رفناه** **و** **یکون** **بخی** **کا**
 کن افکار نافع دن اولون کان دن امرد و مرقی رضی

برضی در اسم مضمول در تقای تقری معانی در اصله
 و آن ابری و ادنایه قلب و ازین تجاه کمی که اصله واه
 ابری و ادنایه بدل اولدی تقا اصله فرط صیانه
 در بر و عرف شرعه اهزده ضرر ویرن شیلرنه توف
 ایلمکه بر لر رضا رضایک مضارع مخاطب در غذا اصله
 غذا ابری وادی بلا عوصه حذف اولمدر بدک
 اصله بدی اولوب پای بلا عوصه حذف اولمدر کمی
 غذا اصله پاییه ریمک معانی در و لیکه بوزده
 یوم قیامت صراط اولدر تکون مضارع مخاطب رنج
 بحر حجاب رخ فعل ورتزه در اصله بکنواری راد طره
 واقع اولمده پای قلب اولوب پایا ایلمده ارغام
 اولدی اگر چه قاعده کویه اوزده بجا ریمک کرک
 ابری و لکنه وزن و قافیه رخ اولوری بانک هر کس
 والقیه حذف ایلیب لغت ریمه کمی منصوب مرفوع
 شکلده قلمدر که اند وقف هالده منصوب مرفوع
 کمی ابر لر تنکم ابر الفاضل در فکری پای سنک اولزه
 سابعه الاطمان بطوی البید طی ریب طیار ریمدر
 الاعراب فکری فا شرط محذوف جواب واقع اولمدر
 اسمی کتزه مستتر است اگر ضی لفظا منصوب خبریه
 آنک المرفی موصوف محذوف صفت اولوب کتخ الکف
 المرفی تقدیرزه اولم و همدر لاده لام مرضیه معناه

و کلامی

و کلامی اولدی خبریه همدر هوده راجع در اگر چه لحن بک
 کرک ابری لکنه رعایه لوزن جمع مؤنثه واحده ک
 معامله سیله معامله قلمدر بتقی در با سیله در کین
 کلمه سنه متعلق در رضاه جمله تقایه صفت اولدر
 و ضمیر بارز هم کار جوع قلدور غذا رضایه ظرفه تکرر
 رضا اوزده معطوفه اسمی ضمیر خطاب در خبری بخیر
المعنی فاذا كان كذلك سر اول هور بده در و تقوی
 سبیله زوج مرضی اول اوله تقوی که روز قیامتده
 سرانزه رضی اولور سون و آنک سبیله اول کوزده هر
 عذاب خدا در بخیر اولور سون کما قال الله تعالی
 ثم تخي الذين اتقوا و نور الظالمين فیرا حیاتا بر صوب
 مری خا و نرک لهدا و دخی صلاح و تقوی در ریمدر
 تنکم ابوهریره رضی تزوج فلانة بنته فنون بالمال الکثیر
 و الخدمه و برع الخوالعین بالحقه و الثمرة و کسرة و تقوی
 و الطاعة اخرج ابن ابی الدینا عن قتادة قال لما خلق
 الله الجنة قال لا تکلن فان طوبی للمنفیر و اخرج ابن
 ابی الدینا ایضا عن مالك ابنه دینار قال الفیقه عمر
 المنقر یونقوانک زیاده شرح و تحقیق منراج الفضل
 نام کتاب عزک قسم ثالثک باب ثانی در درجه
 سادسه طلب اولنه و بوزده بوقدره اکتفا اولدی
 کما قال القرآن بقلب زی کافرن و بصوف فیه شیخ 6

انزلني بيان تلاوة و در امر در تلاوت بوزنه قرائت
 معنائه در قرائت دار الاصطلاح القرآن فعلون
 من القراءة وهو ضم ما كان متفرقا بقار قرات الشئ
 قرأنا بضمته وضممت بعضه الى بعض ومنه قولهم
 ما قرأت الناقة نأواي لم نضم وضمنا على ولد ومنه
 سمي القرآن ولا يطاوع في عرف الشرع انوال المنزل
 على محمد صر الله عليه وسلم والقرآن اسم للمجموع يسمى بعض
 القرآن ايضا قرآنا نسبة للجزء باسم الطرد والقرآن
 في الترانة والادمل في هذه اللفظة الجمع وكل شئ
 قرأته فقد جمعته وسمي القرآن قرآنا لأنه جمع القوم
 والامر والنهي والوعيد والآيات والسور وبعضها
 وهو من رد كالقفران والكفران **قلب** لغته نور كنه
 يوراك وفارسیده دار بر کبرر قلبه بجان زین شول
 صوری ان کل اولی لم یاره سنه دیرل اول صدک
 جانب ابرزه مورعه الیخ در والقلب المصطلح عند
 والمناجی هی اللطیفة الربانیة تعالیه تلك اللطیفة
 هذا القلب الجمان وهی مصیفة الانسانه واماها
 الحكماء النفس الناطقة بعید محل علم وفکر ومعرفة
 رخی قلب الطلوه ایرلر کما قال القاضی البیضاوی
 وقرل نما فتم الله علی قلوبهم القلب هو محل العلم
 ولا يطاوع ویراد به فکل والمعرفة بعید رخی

قلب نه اولی

قلب نه اولی یلیوب منیر اولیة نتم علی ابره سرالیه
 ویمشد النار یقولون القلب القلب وانا احب ان اری
 رجلا یصف لی اشیء القلب او کیف القلب فلا اری
زی لازم الاضافه اولی اسماءه معنیه مضاد
 صاحب معنائه **حزن** حانك فنی وراک كونه
 نصر بانور ووزن فحید علم بانور بوجه الکی
 وجه اوزره بله قرائت اولی جائز ووزنه سرک
 ضد بر قیویه وغصیه وغمه الطلوه ایرلر بوزنه
 انکار ورفت قلب مراد اولی بعض نسخ ووزن
 یرینه فتح حادرا مملیة ابله فرق واقع اولی
 صرارت معنائه اولی حرقان جمعی اولی **حز**
 اوازه دیرل شیخ چون غریبه معنائه وشیخ وزن
 وغصیه دیرل رجل شیخ وشیخ دیرل وزن معنی دیرل
 شیخ بوزنه غمی ووزنه فکل رخی اولی ضروره فایه
 اجماع یای اسکانه اولی هم جائز والاعراب
 القرآن لفظا منصوب انرا منیاك مفعولید بقلب
 با ایل کلمه منه متعلقه با بوزنه مصاحبت اجماع
 استعانت اجماع الی رخی جائز ودر معانی ابره
 وادیه رعایت فله قلب قرآنه التکی اولی زی
 وزن قلبك صفتید وبعوت قلب اوزره موطوفه
 فیه وعلی مرفر شیخ در جملک صونك صفتید انکامل

اولی صبر صوته را بعد تاظم هفتی نقولان فضلتی
 بیانه ای که در صکره افضل اعمال اولی تلاوت قرآن امر
 ایروب در که ای طالب رضای رحمان وای غنای
 سبحان سر حضرت قرآن حضرت و انکار صاحب اولی
 قبله تلاوت ایله و رفتی شور بر صوته تلاوت ایله که
 انده حضرت و رفت اول حضرت قرآن تلاوت ایله نال
 ادای هود جمله ادایه بری حضرت و بکا ایله او مقدر
 اگر حضرت و بکا او طایر تحاذن و تباکی قلعه قلع و منیر
 الشریعه و بقرآن قرآن مجز و وجد و قال فرج الله
 قور و اقدی رحمة مع لاتن القرآن مجز فان لم یکن له
 حزن فیتحاذن ای قلبه الحزن و یستکلف فی و یکی
 فی القرآن لقوله علیه السلام ابکوا بالقرآن فانه یبکوا
 فبکاء شوی زار کرایه بغیر و شود زار که شیعیان اگر چه شود
 تا بکیر و ابر که هند و چین تا بکیر و طفل که هوشد لب
 مایه در بازار دنیا از رشت مایه آنجا سور و هوشد لب
 و جمله ادایه بر بری مخادجه رعایت ایوب ترنیل از زره
 او مقدر

شوی

در ادایه زبانه مکن کج و بک هر فرا بشر از کز از مخرج
 دور بشر از زبانه و بکیر کام کیر از نامل ترنیل
 حضرت علی رضی الله عنه امام هیز هفتی نه نصیحت
 طریقه تعلیم از آب تلاوت بیور و قدری قصیده رک

قرآن عظیم

قرآن عظیم صیه تلاوت اولی از انجی جامع اولی که
 بوجه کتب اولی تکم امام صیه هفتی نه طهانا
 بیور لر قصیده **حسرت علی کریم الله و صیه و رضی الله**
 انجی ان الذکر فی مواظب کافیه ای بقطانه یارب
 فاقرا کتاب الله فیه و ادایه فیه بضم به افان و صیه
 تفکر و تحس و تقریب ان المقرب عنده المقرب
 و اعلم ان المصالح مصلحتا و المصلحت الا انما فیها یصل
 و اذا مررت بایه محبة و نصف العذاب نصف و صیه
 یا من یعذب من یثاب بعد و یجعل فی الزین تعذب
 ان ابوعبید بن جریج لهما و لهما ان الذکر المهر
 و اذا مررت بایه ذکرها و وصف الرسله و یقیم محب
 فاسئل الله ان یجعلها مصلحتا و ان یجعلها مصلحتا
 و اهد عقلک ان یجعلها مصلحتا و ان یجعلها مصلحتا
 و صیه مبدی بر یکان ترجمه سنه بر نظم سولم
 ای دوست مشور یا قرآن عظیم و بکیر از زبانه مکن کج
 ان و مکه رسد غربت روز بکیر از زوجه مناسب کمر و اهل
 کالهر که رسد در سر بایات عذاب با بکیر از زبانه مکن کج
 او از کج مجرم و کز هر هوشد لب با شد فضل خود بخند نواب
 در وقت تلاوت هر بکیر از زبانه مکن کج از زبانه مکن کج
 روزی که بان سزای مهور و عشی کبی بشر از زبانه مکن کج
 قال ابراهیم الخاضع و دوا القلب غنة اشباح علی شیه

وصدور البصر وقرآه القرآن بالتدبر والتضرع عند السجود في يوم البيل
 وقال انظروا رحمهم الله تعالى
وَصَلَاةُ الْبَيْلِ سَافِرًا فَإِنَّ لَيْلَ بَيْتٍ بِالْفَهْمِ وَحِينَ كَا
 صلاة اصله رعاد كالأثر العشي وصل على رطل وارشم
 اهل شرع انه اركان مخصوصه به اطلاقه البيل
 رعاء مشتمل اوله ينفذ وترى **بيل** نزلت في قوله تعالى
 فالله عز وجل اضافة البعد واصلا من لشم وكان البيل
 ازاكان في صلاة اخذ التراب فيشمه يعلم على قصد
 لهما على صور ثم كثر استعمالهم هذه الكلمة حتى شتموا
 مافة بوزن منار ومراطل معناري مراد اوله
ازلهب فتح بالتراب امرد ركت ومرور رات معناه
فهم بلك والكلوم معناه در **رجي** جارحي رن
 امرد رهمزة ساكنه قافيه رن او توري بابه رن
 بضر نخذ صلاة بزيه **قيام** البيل واقع اوله
الاعراب صلاة لفظا مرفوع متدا مضافه اليه
 لفظا مرفوع خبر برب متداندك اذا فطر اوله خبر
 وانزل امرين مفهوم اوله تلاوته راجع اوله اوله
 هو اقرب للتقوى **الاعراب** مفهوم اوله
 راجع اوله يعني كفي فافصح در فطره في صرفه راجع
 امر به متعلقه ضمير بيل راجع تلاوته راجع الى
 رجي راجع بالفهم اوله يعني باري اذا مقلد رجا

مصابنا بجز

مصابنا بجز **رجي** ازلهب او زره مطوفا **المنع**
 وصلاة بيل اول تلاوتك مافهى ومراطله فاراكا
 كذلك پرس او كجهه ويا نور اول تلاوته كيت وكل
 منع معان شريفى ملاطفة انك ايمنه برآي تكرار
 قبل وندرد اوله برآي تكرار انك ومعناى شريفى تدبر
 ايمنه نردد انك سند رغن ايه زر رفر فار قال الله عز وجل
 عليه وسلم **البيل** بآيه برده وهاضتى صبح والايه ان تعبدتم
 فانهم عبادك الى اخره وواه النساء وابز مافه غر
 تميم الداري رفر كر رايه عليه السلام هذه الآية حتى صبح
 ام **حبا** لزمه صوات التيات ان يجعلهم كالتزامنا
 رعملوا الصالحات الآية ترجمه عوارفه بويده ركه
 الجملة مواظبت نمودن بر قيام شب بيلك ولبيار
 فضيلة تمام دارد وجه در خبرست كه تخليه التليم
 فرمود عليكم بقيام البيل مرضاة لربكم ومنزلة غم اللكم
 وذهاب كيد الشيطان ومطردة للداء عن الخد
 وهم در خبرست فار عبد السلام من صلى بالبيل صبره
 في النار رغن ايه سيد الجبر رفر قال لما نزلت يا ايها الذين
 امن البيل الا قليلا مكث النبي عليه السلام على هذه الحال
 عشرين سنين يقوم البيل كما امره الله تعالى وكان
 طائفة من اصحابه يقومون معه حتى ورمت
 اقامهم ودفنهم نزلت فاروا ما يترنم القرآن فاستمع

مصابنا بجز

دن و زلزله گشت تزلزل در دارالدنیا فان منزلتک عند اخر
 آیه تقرأها و قال علیه الصلوة والسلام کل آیه فی القرآن
 درجه فی الجنة و مصباح فی یومکم صرت رسول الله
 رواه ابن عمر در سر و بوردن جاز و در که فرقه هر جنات
 جنان و لذایع علوم و عرفان و مجاز اوله بر یو تقدیر
 معنی از اکر درت انما فی الایات الخالقه فی الصلوة
 و معانی کثرت معارفک و اسرارک اللذیة الشیعة
 فی کائنات و جهات با بفره هر قنقرج فی هذه الهیة بالذن
 الله تعالى و معک اولور و قال انما هم ربه الله تعالى
 ما و اشرب تسنیم **مفهوم** ها که در مختزبا و مختزج کا
 اشرب یشرین امر در تسنیم بنده بر عینک آجید
 قال ایضادی سمیت تسنیم لدر تقاض مکان او دمه
 شرب و دار الاصفی فی هو یصدر سم از ادمه و انما سمیت
 تسنیم لدر ارفع شرب فی الجنة اوله تا یترجم من فوق
 علی مادی انما غیر تجری فی المصوی مقننه تسنیم
 فی ازان الهی الجنة علی مقدار مدلهای و قال مالک الجنة
 فی غیر فی الجنة شرب علی المقربون صرفا و مختزج سائر
 الهی الجنة مختزج تسنیم و فتح تسنیم مشدده الیه اسم
 تسنیم اولور و غیر از مختزج و ابر القنقرج معنای
 تسنیم مختزج الحار و برتر ابرونه معنای و برتر مختزج
 مزجرت انما با ان اسم فاعلید و مختزج تسنیم بویه در

بری مختزج و بری غیر مختزج مضامین در الاعراب
 تسنیم لفظ منصوب مفعولید امرک مضای مقدار
 اولور اولور و اشرب من ما و تسنیم تقدیر واد
 عما لفظه در ما قبله اولور تا مصلح اولور مطوف
 اولور مختزجها مضای ابر در تسنیم من بایه تقدیر مختزج
 ضمیر فردوسه راجع اولور لا مختزجها غیر مختزج تقدیر
 اولور تسنیم من حال واقع اولور مختزجده با اشرب متعلق
 اولور و تقدیر من بویه اولور که سرفه بر رانک مختزج
 اولور تسنیم و غیرت ایج اولور مختزج اولور
 در مختزج ان لفظه و توفیق من اولور که الله تبارک و تعالی
 کلام مجید ابراد هفده بقیه من دمی کونم قنابه
 ملک و فی ذلک فلیتأخر المتأخره و مزاجه تسنیم
 عینا شرب علی المقربون یور یعنی الله تبارک ابرار
 قولدی جنت ایچره شرب خالهر و یخنده غرا و نور
 اولور شرب که آنک او انبی طیر برینه و یخنده برینه
 مختزج در و قنای و منطقی مکدر بر راعب اولور
 بر شرب هفده و غبت قنای و اولور صفاک مزاج
 تسنیم یعنی ثور عینک اذن الله تعالى ذلک مقرب
 ایچره قال ایضادی فانه شرب صرفا لانه تسنیم
 بفر الله و مختزج لفر الهی الجنة صیه و اعط بونک
 زجه سنده بویه در که هیوه مشغول مجوسی شده اند

بفتح مجت صد را بخت غیر نیامخته شراب ایشان نیز
 مزوج باشد **بیت** ما شراب عشق میخوایم بیدرد و غم
 صاف نوشانه دیگر دهم درد نوشانه دیگر نه در بحر اقیانوس
 آورده که رصی اشارت بشارت فالهر از گردان مدار
 کد نیز وادان محمده وی قلوب ارباب و اسفیا که تمام در
 مشک مجت است و مراد از نسیم اعلی مراتب مجت است
 بفتح مجت زائنه و مقربا به اهل فناء الله و بقا با الله اند
 و تکی بر براط قرب در مجاسرانی و دیا فرقدن
 از دست ساف رضا جوعه از شراب ناب بخشند
 توبه از سر سخنانه بمشام جان وی رسید **بیت**
 سرباه دونه در جلابه من و غنچه **نکته** از که از بر میخیزند زانند
 چونکه بر مقدمه معلوم است از لری پس برین مراد ناظم
 اول و اول که ای طالب رضای بر زان سر صوره ببرد
 منقوه اول از قرآنک معانی شریفه و اسرار لطیفه سر
 تأمل و تفکر آیه که بوفصلت حمیده واسطه سیه فرو سه
 و اصل اول سر و غمدن بجات بود سر و سن اول فرود سار
 بحر اول از انظار ملک نسیمی صوبت هم ابرار کی کافور
 متزع و هم مقرب کی بدو انتزاع فالهر و صافی نثر آیه
 بر فالهر نه کوره اول از معنای مشرب عرفیه کوره
 اول از صغ ای عاقله جانانه وای طالب قرب رحمانه
 معراج روحان و سماء اول از صلواته منقوه اول از

بیان قرآن

آیات قرآنی نك معانی و اسرار نه تأمل آیه فرار بر مقام
 کله ز و بقیه و عیان مرتبه سه ارباب غم و غم و غم
 و اکوانه فالهر اول لب منقوع اول سر اول فرار بر مقام
 قرآن و هدیه لطایف فرقان ایجره هادیه اول از
 معانی و اسرار انظار و نسیم که خاصه مقربان
 درگاه الهی اعزب و لغاة و الفاظ و عبارات و تشریفات
 و کنایات فراخند خالی و صافی نثر ابرار سر هم
 انار کی صرف آب معنای نثر آیه و کلام ابرار اختیار
 مرتبه سه اول از مفسر آیه قرآن که اول آب معنای
 لغات و الفاظ و عبارات و مجاز و استعارات شرابیه
 هم مزوج و مختلط نثر آیه معنی جمع بیه الله بیهی
 لذت نسیم المعانی الهی و لذت المنزلة بالکلام
 و عبارات اما حرف الفاظ و عبارات مشقرا و لغت
 جمال معانی جلیله نك مشاهده سخن محروم فالمدت
 و احباب قبل و فالر کی اول مدت بغایت هنر کرکر کافار
 صبه الواعظ و جواهر التفسیر در به مملکت تالی کلام
 صفا بواسطه شهور انوار منکلم در لغت جمعیه داره
 هدیه بایر که بملاحظه تقابل معانی قرآن و عبارات
 فرقان مشقرا نشود از دست مشاهده جمال آن باز نما
 بلکه بملاحظه اجمال اکتفا کند **منوع ۴**

وصور افراخ و افراخ از رهنده بار را بخار خیره چشم
 چنانچه قوه تلك الفریزه زایت برسد تا باران عواقب
 امور مشالده کند و بحسب نظر در سعادت بنیم دلان
 و لذت قرب جوار حضرت ربان تا مل نماید و افضلیت
 و گرفتار حجاب ضریح ابری و خسرو سرمدی برانند
 و بصورت عزم راه سعادت افروزی را از موانع شریوان
 نضای و غبار حفظ جسمانی پاک گردانند و اینهم
 چنانچه مکتبیت چنانکه قول امیرالمؤمنین علی کرم الله وجهه
 رأیت العقل عقلین فطبع و مسموع بیان این معنیست
 و حکیم زمره فطریه نوار الوهول به یور و قدری
 بر عبارت و هم به معنای مؤید اولور یور لکه العقل علی فیه
 ضرب منه ما یجری به امر دنیا و ضرب منه ما یجری
 امر اخرته فالعقل الاول من نور الروح موجودی عالم
 و در ارم اترغ غیبه او صبح اولعله اخری تغییر علیه
 طبعه و العقل الثانی من نور الایة و القرین موجود
 فی المؤمن الموصیه روح المشرکین و الکافیه ممدوح
 اولی عقیده مراد بود و بونک تعریفه روحی جوده
 و جوده زکرا المیزان ظهور کلامه باعث اولی سوسه دیو
 بود که اکثفا اولی **الروح** ابتازنه اسم فاعله **الله**
 لفظ اولی دلالت بر لر که امر تحقیقه **لهی** قهره
 نفلک مشتملی و فطن اولی شیره بلر و کتبیه

منور اسم فاعل صفتی اذرنه در نول عنه ربه تنکم
 نول عنه بر لر اعفر عنه معنی و بر لر **الله** **الله**
 می بر لر نصر یا نوس بقال لهما به یجرا **الله** اذرنه
 یا شاعره **الروح** مریخ فطر مریخ مجبور العقل فطرا
 مریخ مریخ فطرتك فاعلهم فاعله **الروح** و الف
 و درم الزی معنایه در مریخ العقل الزی اتاه تقدیر
 اولور و عقلک صفتی اولور و آتی رضی ضمیر معنی
 و اضافتی اضافت لفظیه اولی غیبه الف و لکه
 منقول حکنده اولی ضمیر بر کلمه جمع ارضی جائز
 اولی و لکن ضعیف حال رکله و اکامه اولی
 ضمیر مضافا ذکر ادنانه طاعانه راجع اولور و با خود
 لا متزادینده الحمله **لهی** مفعول در و با خود **لهی**
 جمع فاعل و با خود جمع مفعول تقدیر نه الطیه اذرنه
 العقلین ماضی واقع اولی جائز در آینه ناک ضمیر نون
 حال الطیه رضی جائز در **لهی** تقدیر مریخ مقدار
 نور اکا صفت اولی تقدیر جائز و مضاف الیه اولی
 جائز در موصوف او نورس تنوین او نور رضی اذرنه
 تنوین او نور عنه و اولی ضمیر رضی آینه ده
 اولی ضمیر مریخه راجع اولور یعنی طاعانه
 مضاف مذکور اولی شبهه عائر اولور و جمله خبر بر
 مبتدایک **الله** خبر اولی و در طرفه واقع اولی

مافیه مکسور اولیجیون بایه منقلب اولیب لجر زلوی و لک
 شمیری هوا به راجع اولور **المعنی** مقداطاً عاده منکر
 اولان کتورن عقل یعنی آن اشیز و فعل کتورن عقل لری
 ایجریه یا خود مری اولیجیون و یا صابنه لاری
 اولیجی هاله ممدوح اولری و اول مذکورن منقلب
 اولان هوا و یا خود ان منقلب اولان و اعراض قلن کله
 لهرسی لجر اولندی و مذمت قلندی و بیک اولور بیکلت
 برک انسانده عقل و دهاک و زیری و مبر مشیری کیدر
 کذلک لهر دخی نضاک و زیری و معینه و مشیر کیدر
 بوندر عالم انفس و اخافه موی الیه فرعونیه راجع اولور
 هاما کی ضد لور کافال الشیخ الیکبر دخی موی و فعل
 لهارون نفس فرعون و هوا یا هاما کی پسر و صرافه
 و اما صراف مقام دبه و نهی انفس عن الیه و انفس
 لیه الحادی جنت مادی کذلک دبه و مادی هوزده
 صاب اولان قورقز نفس لهرات نهی و منع ایرک
 که ایجریه اولیب اول دنیا و اخرتیه ممدوح و لیل
 اولور و بر فخر فاما من طفر و اثر الحیوة الدنیافان عجم
 لیه الحادی و شولر که که عامر و دخی اولری و اخرتیه
 مبر و محنی قریب صباه دنیا و مقضیات نفس
 و هوا یا اختیار قلندی کفون و عجم کما منزل و مادی اولری
 بر ای عمل اولان که **بیت** فامرف لهرات و از زلیه

ان لهر

ان لهری مانیو لهری و بسم بیناک و منفعه نهج مشخو
 اولور و اول نفع لهری و منفعه و منفعه و اول لهرات
 و ریت و اما ریتیه هدر الیه زیرا لهرات اولور و لهرات
 کفون یا صابی قل لهر و یا خود معیوب و ماکور قاور پسر
 عافیه لهرم اولر که اکار یا صفت و یر مکله عدوی عفر و ریه
 اولر لهرات ان من زاله قبله و کتاب اولر اکامنه طبع
 و منقاد اولر کافال الشیخ و حقه ان لهرات علیه
 و کتاب الله و یا صفت کالمقول **لنور** ممدوح
 کتاب مصدر و مکتوب مضانه یا خود و زنی فعال
 اولر لهرات و مکتوب مضانه اولیجی کی و اصل کتب جمعه
 و کتابه کتاب و یر کله بعضی هر دیک بعضیه منقسم
 اولیب جمع اولیجی اعتبار الیه ذکره کتبه و یر کله
 بوا اعتبار الیه و یا صفت دخی مصدر و رافتر بر دخی
 و صفا و یا صفت و یر لهر قال بقول یا صفت منور و صفا لهر
 و یر لهر بر توفیق و هودن طایه زیر الیم و بیکلت
 او کتریم و بیک اولور و لهر الفاعل لهر و یر لهر
 صفتی و یر لهر قال الشیخ الیکبر فی القومات الریاضه
 تر لهر انفس و الحامیه بالعبودیه و الریاضه غدا تعبیر
 انفس من لهر لهر لهر الیه و الفاعل ممدوح و ریم
 انفس انفس انفس اسم فاعله قال الخوارزمی و ریم
 و انصب و ریم و دو جازا مشی و ریم ای مضی لهر

اولاد روح بر نیله و برنی و حی و دویله و بعضی بعضیله
 انیر اولی فی ملا رب الیه اندن مشتق اولاده **الکلام**
 قضایه و نزه هارنک جمیع هادی لطفله
 دولت ابرنه بر لر **و** اولاده بیست شعله
 داده مشایه او قور و زنه ایچون **سوی** الی و نزه
 غیر مضاینه در **هم** فختیلده همی ناک جمیع همه
 نجات نلونه الیه نمره و نزه بر نوع خفیف
 مکدر که قونک و هارنک یوزنه و کوزنه قور
 کافال انرا لایبره انرا به الایچ و نیاب صغیر یقط
 علی و جوده الغنم و الحیدر و غیره البعض فرشته به رع
 انیر بقار هم **هم** هاج علی التاکید ای زائر انیر
 و ناک صاحب جوده الجوانه یقال للرعاع من انیر الحی
 انهم **هم** و ناک علی کرم الله وجهه و ناک صاحب قرة
 القلوب و تقیر قور علی فی الله عنه هذا الایچ الفکر
 الی یزانت فی النار بحیلم واحدنه همی و الاربعاع
 الخفیف الطیار الی لا عقل له لیغفره الطبع و کفه
 الثقیب و یز زلیله العجب ثم کی علی و صرقار هکذا
 بموت العلم بموت حامله الی هنا کلامه **الاعراب**
 خیار مبتدا مضافه خلقه هانهم لفظا مرفوع
 خبریه مبتدایک الکامله الی ان فیهم مفعول و دخی
 سواهم ده اولاد ضمیر خلقه را بعد که معرف باللام

اولاده خبریه مراد اولاد جمع حکمده اولاده
 ناسر اولاد غنی فی اولاده ضرر تأویل محتاج دکلمه و درهم
 تقدیرا مرفوع موطر فیه ضیار اولاده فیه الایچ هار
 مجرور الیه سواهم اغفلنک خبریه **الغنی** ناسر زبانه
 خبر اولی یونلرک مطلوب تضحی ماننه هادی
 و مرشد لریر و یونلرک ماعدی همی ناک جمیع همه
هم سائر ناک فیلنه مرتبه ادن و از ناک ایست
 تعلیم اولیانه و عملیه عمل قلیانه که لر در عالم ربان
 اولاد و عملیه عمل قلوب هار و مرشد لر نبله **هم**
 منزله سوره در پس عدم ناسر کالایام بر نلر و نبله
هم ناک جمیع مشایه سوره اولاد کالایام علیه السلام
 خبر انیر و جلوت عالم و منقلم و سائر انیر **هم**
 لا خبر فیهم و دوا **آیه** ما جه بلفظ العالم المنقلم
 شریکانه فی الخیر و لا خیر فی سائر انیر حکیم زیدی
 حضرت زیدی نوادر الاصوله اصل مائه بودیت شری
 ابورافقه اسناد اعطاه حضرت نبی علیه السلام
 حضرت علیی خطاب انک اولاده روایت بر لر
 قال علیه السلام لان یردی الله علی یریک و جه
 خبر ناک مما طلعت علیه الشمس و یونلرک شرحه
 و یونلرک فالریدی علی بری عبد شعیبه فی الرسالة
 لان الرسل انما بعثت لتوری عن الله و یردی عباره

الى الله تعالى فالرسول هاد بما جات من ابيات والبيان
 والله هاد لقلوب فانه يهدي القلوب بما يري به
 الرسول بالخطوة بياناً وادار عن الله فان زاد والقبول
 فلم من ثواب الرسل لانه انما هدايتهم هدايت القلوب
 بما جات به الرسل عن الله فمنه يحصى ثواب الرسل
 ومن يقدر ان يتفكر في رسل الله اقرب الخلق الى الله
 في دار السلام في درجات فمن روى الرسل اذا كان
 هادياً الى الله فهدى الله به عبداً من عباده فقد
 اخذ شعبة من الرسالة واحتفظ من ثواب الرسل
 حفظاً من الكرامة فصار ضيراً له مما طلعت عليه الشمس
 وفي المعارف في الباب العاشر ذكر كثير من روى
 ورد في الخبر عن النبي عليه السلام والذي نصر محمد به
 لانه شيم لا قسم لكم ان احب عبداً لله الى الله
 الذين يحبون عبداً لله الى الله ويحبون الله الى عباده
 ويمشون في الارض بالحق وهذا الذي ذكره رسول الله
 له رتبة المشي والاشكال الى الله لان الشيخ يحب الله
 الى عباده ويحب عبداً لله الى الله ورتبة الشيخ
 في اعلى الرتب في الطريقة الصوفية ونبأ النبوة الى الله
 وقام مرتبة هدايت وارشاده لهدى واقدم
 فلائله ومرشد وامام اولئله صبر وتحمل قلموه
 وخرج وخرجت برى اولوه لازم واليسى بوكان

حظيره اقدام اولئله خطاباً يورر
 واذا كنت المقدم فلولا تجرع في الحرب في الحرب
 مقام بوزن صفار كسر عليه اولئله مبالغه في
 كثير الاقدام مفاصلة **خرج** فكتبه علم بايون صبر
 اولوه وفرايد وشكايت فلمغه ويرر **حرب** هناك
 وعباده ويرر **خرج** فكتبه نوزده ويرر غبار سبي
 بعض نسخته لا تجزع برينه لانه واقع اولئله
 ضرب باجنه مثلاً لانه على احد ويرر برقه به
 مبرانيه ولائله من احد ويرر برقه ربحه ووجه وياكي
 بركه ووجهه مفاصلة استعمال ايرير **الاعراب**
 اذا شرطه در كنت ذلك اسم فمير مفاطير
 وهدى المقدم ودقلا تجرعه فاجزى شرطه
 لا تجزع نهى حاضر في الحرب الكاظمه من اجلية در
 تجرعه متعلقه من اجلية **الاعراب** تقدير نزه اولئله
 دخول زمانه كثر كثير الاقدام بركته اولئله
 پس حرب وجداله غبار در اولئله **خرج** دفع
 الجمله كشيخ ودير اولئله مجرد وقت مفاصلة
 ومجادله اولئله غبار در اولئله **خرج** قلموه
 وروكران اولئله لايحه ومناصب وكلمه بوزنه
 اولئله حرون مراد حرب هو روى وحرب معنوى
 اولئله جائز بر بواكي نوع اولئله اولئله محاربه

و معالیه که جمیع دریا را پر و شاید و مکارها را بر سر
 قهره سرور و شکر و بویا که نوع از زره او بدست دارد
 و در آن مقاله در این روز انعام بواسطه حال و زائل
 اوقات کافار علیه است و در آن طائفه من است
 بیا آورده اند طائفه ای که در روز انعام در آن ملک
 در شرح اشارت قبل از هر چیز از اسلام و قبل از هر امر
 از سرور با معرفت و انما الهی عن الکفر فیکون
 معانی من معنیه نار انوری بکمال آن گونه که در
 شرفه نیز از مؤمنین منتهی است مقاله و من
 فقره و مکمل و در این روز که بکمال شرف و عزت
 فانی در حق مصایح شرفه بود که اختلاف انعام
 در طائفه انعامه نار بضمیمه هم انعام بطاعه
 و الحاقه در حد و الله فکر من معانیهم بالتقر و الشبه
نار انعام که در این انعام هم العلماء و قار احمد خیر
 هم انعام در حد و قار صاحب الرضیه در شرح من
 بکمال انعام الله الله مفرقه نیز از مؤمنین من
 شمعان بیا آورده و من هم فقره انعام و من هم مکمل
 کاملاً و من هم زاهد عامل و من هم کنسیر انعام
 و انما الهی بر امر معروف و نهی منکر فقل من مقدم ناکر
 بر کردار طریقه ظهور این غبار و از اردن انوری
 جزع قاصد و تعلیم و از انکار انکار و کفران انعام

دچاریم

و دچاریم با این که نار انعام نصر شریفان و ضحی
 از زره بوندله و صفت حسنه از زره مجارله بیلداری
 و جفا زنه صابر و تحمل از زره نصر و شیطانه ایله مبارزه
 و معالیه که جمیع دریا را پر و شاید و مکارها را بر سر
 و در آن مقاله در این روز انعام بواسطه حال و زائل
 اوقات کافار علیه است و در آن طائفه من است
 بیا آورده اند طائفه ای که در روز انعام در آن ملک
 در شرح اشارت قبل از هر چیز از اسلام و قبل از هر امر
 از سرور با معرفت و انما الهی عن الکفر فیکون
 معانی من معنیه نار انوری بکمال آن گونه که در
 شرفه نیز از مؤمنین منتهی است مقاله و من
 فقره و مکمل و در این روز که بکمال شرف و عزت
 فانی در حق مصایح شرفه بود که اختلاف انعام
 در طائفه انعامه نار بضمیمه هم انعام بطاعه
 و الحاقه در حد و الله فکر من معانیهم بالتقر و الشبه
نار انعام که در این انعام هم العلماء و قار احمد خیر
 هم انعام در حد و قار صاحب الرضیه در شرح من
 بکمال انعام الله الله مفرقه نیز از مؤمنین من
 شمعان بیا آورده و من هم فقره انعام و من هم مکمل
 کاملاً و من هم زاهد عامل و من هم کنسیر انعام
 و انما الهی بر امر معروف و نهی منکر فقل من مقدم ناکر
 بر کردار طریقه ظهور این غبار و از اردن انوری
 جزع قاصد و تعلیم و از انکار انکار و کفران انعام

شعر

نار

نار

ظهور در امر در عالی غالب اول و با ظهور مطلع اول
 معنائنه تنگم ظهورت علی شیخ و بریر با غلبت علیه و ظهور
 اطلعت علیه معنائی و بریر بر مکتبه آلت نصیه اند
 حرف علی رعایه لا یوزن ذکر اولی الامر **در** با کثر بملک
نور تحتک مضایده **شیخ** نادر مثنی و بار مرقبه
 فتح لریله هر شبک و **وسطه** بریر یقار شیخ کل شی
 وسطه بوزنه مرتبه اعتدال را استوار استقاده الی
الاعراب اذا شرطیه ابصرت فسر شرط منار لفظا
 منصوب مفعولید ابصرت نلک مضاده هدایه
 فاطر جوادید شرطک ذرا دار امرک ضمیر زن
 فوره شیخ ظرف اولرد فاطر کلمه الف لام غریبه
اولو الف علم و عملده متحد داعی اولیه و طریقه الهیه
 صبر و تحمل قدرتی مسکونه شول زمانه که سر طریقه هدایت
 نشاندها کرده و با خود محمل نور هدایت اولی غریزه
 نظار بر کوره ی سرس اول هدایتک و طی فرقه
 عالی و ظاهر اول که غیر علی السلام غیر الامور و شرط
 بیور مشدد و مشایخ عظام و فی رح البیور و اشغال
 مضلة و الطریقه الوسط ضبر و عشار و یونی بومیه
 کوره فقی خوب اراقتلدر **با** شیخ وجه مکرر فایز از
 زقید بقیه تقریط نیز شی **رها** که اختیار و شرط استدر
 بدان و بریر که غیر الامور **رها** که و غیره مسود فی العتبه

قال حفظ لنا رسول الله عليه الصلوة والسلام ثم حفظ
 حفظ طاعتی علیه و حاله و قال هذه سبل الشیطان
 علی کل سبل من الشیطان یجوابیه ثم قرأ هذه آیه
 ان هذا صراط مستقیم الی صراط مستقیم و طریقه
 توکل علی افعی افراط و تفریط بری و نبیه و طریقه
 عاری اولیه و اعتقاد و اخلاق و احوال و افعال
 و اقواله طریقه وسط و راه اعتدال او زده سبک
 فمقدور مشوا اعتقاد تشیه الیه تنزیه میانی
 و مذهبه جبره قدر او توانسته کنهک و ظهور در تار
 بخلاف تدریجی اختیار انک کی **کما قال الله** خطا
 حبیه و در تحمل ریک **مفاد** الی عتقک و **نسطرا**
 کل البسط فتقدم ملاما محمدا و تار فرقه
 الصفاة فی شانه عبد الله و الذین اذا انفقوا لم یسرفوا
 ولم یقتروا و کان یزیدک تواما ایلم بجاد و را
 هذا اکرم و لم یففقوا نصیبه شیخ و کان من
 وسطا و عدل و صیت و مداره و لکنم را زده و فی
 جوده **افضا** ای اختیار انک **شیخ** **کما قال الله**
خطا ایتیه و در تحمل بصدنک و در خافت بر
 و اتبع یزیدک **سبل** الیه سیریه حفظ فرخ بود
 روایت اولی که بر آیت کریمه کلدر که مسکونه بر کون
 رسول اکرم علیه السلام ابوبکر و عمر و عثمان و علی و ابی بکر

اففايله قرائت ايلار بعدده **حضرت عمره** كلدي كورديكه
 محكم جهرله نلاوت ايلار **پسر ابي بكر** حضرتنه صوردي
 نيجونه **فخر صول** پيا پيا او قورسون يور ديلر كه دهنت
 ريم بنم عنا جهر اسمع در حضرت عمره ديلر كه جيون
 صوت اعلايله او قورسون يور ديلر كه شيطان طرد
 ايريم و نائيم او طشاري ايضا قلندرم **پسر حضرت**
فخر عالم صلوات الله عليه و سلم حضرت ابي بكر او فخر صولك
 قلند يور ديلر و عمر حضرتنه اخفص صولك ديو
 اشارت قلند يور **كافار الله** تعالى في سورة لقمان
 واقصد في مشيك واغضض من صوتك ان انكر
 الاصوات لصوت الخمر شيخ اكبر و قديري تير برات الله
 نام كتابده يور ديلر انقطعت اهدى على رسول الله
 صل الله عليه و سلم فترع الاخرى و شي ما بقا حتى
 بعد في اذنه و رضى ازل مكلده يور ديلر البيل
 سار في جميع الدنيا فاجعل المديك هاتما على
 واهلك واهلك واهلك واهلك واهلك واهلك واهلك
 ظاهرا و باطنا **مثنوي** و حضرت في الامور و اسطفا
 نافع اندر اعتبار افلاطون كه كيمي فلفي فرفند اعراف
 و دتر مردم بدير ايد مريض و **انا اشتاقت لقرد**
الحا بالثوبه المصلح كه اشتاقت فلفي مضر
 مؤثر و اشتاقت له ثلاثي نصرا بانه شود در

و شوه دانه

و شوه و اشتاقت لفته نفلك بر نشه به دكوب آرزو
 قلنه ديلر و امطار مده الشوه ليلوب القلوب
 ال غاب ربحه تعريف ايلر و قال ارماس فخر الزرازي
 في قوله نعم والذين امنوا انشروا الله اعلم ان الشوه
 رتبه و ادع على شي ارك من ربه و لم يرك فده
 فاما الذي لم يرك احد فدر يشانه ايله و ما ارك
 بكماله ريتانه ايله ايضا نعم ان الشوه ال المعشوه
 من و حيره اهلها انه اذا راه ثم تاب عنه اشتاه
 ال رؤيته و انشا ان يري وجهه كويه و ديري يار
 محاسنه في شانه ال ان يكشف له ما به فطر
 و الوداهه جميعا تصور ان في صوه الله تعالى و شوه
 و اشتاقت شمع و تحضر منراج الفضا نام كتابك
 او خيرت منك يرخي با نده طب اولنه **قرد**
 مراد و و حور و **جهد** فتحات ثلاثه ايله مافع مفر
 مؤث غايه در ضم و اوله اولون و حور لفظون و حور
 بوفعه ديلر تكلم و جد مده و ديلر مطوي بولري
 ديلك اولور و جد فائنه و جدانا لفظون مافوز اوله
 و جد فائنه ديلر يكتي بولري ديلك اولور **مجمع**
 معانه و **مفعل** اعتلا حرك اسم فاعله اعتلاج
 اشتاد معانه و در تكلم رجل عجم در كسر لوم ايله
 شدي معاني ديلر **العراب** و ادعاطفه اذا شرطه

اشتیاق فعل شرط تفر فاعله آنک و جبت جوب
 شرط فعل ضمیری نفس عا د اولر اما لفظا مشعر
 مفعول اولر و جبت کلمه شک تنوی تعظیم کونور
 بالثبوت یا سببه در و جبت فعله متعانه اولر
 افعلی لفظا مجرد صفت و الثبوت لفظا **المفع**
 شوا و مازة که بر نفس مطاوعه عاشق و متعانه اولر
 اولر نفس در و تده بر عظیم الم بر نور شوقه سبیل زیا
 نار اشتیاق قلبی صراط قلوب کافا ابر عطا الثبوت
 تحریک الشرا و یقطع الکباد طالبانه خدا و متعانه
 لها اگر چه فی الشرح جبت اعلامه اولر و نکته مثله
 لغاد یار در بر آن مستور و ماحور فی سلم اهل نار
 نار در استغاثه ایدر کوی کیم اندر جنته استغاثه
 ایدر دی قار ابو زید البطار قدس سره ان لله عباد
 بر وجه خطه فی الجنة کما یستغاث اهل النار من نار
 ان الجنان هم عند قرقم و النار فی قرقم فدی ضایح
 بعضی شوقه اشتیاقک یعنی ذوقه بمنزله الفرقه بر
 الثبوت و الاشتیاقه ان الثبوت یکم باللقا و البره
 و الاشتیاقه لا یزول و لا یکم باللقا و حال اکم
 شوقه مطیع است قاصد ان کعبه در ارا بمقصود بر
 در و ام او بر و ام محبت پورنه باشد عار امک محبت
 باقی باشد و شوقه لازم آید باشد کذا فی رحمة العارف

و ثابنا ضاحکه کا و تمام الضحک عبد الفیج کا
 ثابا فتح نار مثلته ابله ثبیه نیک جمیع عطف امله
 عطا یا کبی ثبیه ان انک اولر دیشلر نه در برضا
 هم و تده ا حسنک مؤثید و زینت یحیی و تده
 ضاحکه ضحکک ظاهر مؤثید **تمام** نقصانک تقیید
فلیج فتحه علم با یزید مصدر در دیشلر سیرک دری
 بر نور متاعه مضاعفه در **الاعراب** ثابا تقیید
 مرفوع متاعه مضاعفه الحسب الحسب صفت و موصی
 محذوفک تقدیری المرأة الحسب بملک اولر ضاحکه
 لفظا مرفوع خبر بر متاعک و تمامه و او عالمه
 ثابا اوزره مطوفا در تمام مضاعفه الضحک
 لفظنه بوده جائز در که و او عالمه اولر ضاحکه
 لفظنک ضمیر زینت علی الفیج ظرف مستقر و همای
 خبر بر متاعک **المفع** و مازة صانک دیشلر
 کو حیدر و حال بیکه ضحکک کما دیشلر سیرک
 اولر و ثابا و دبا عیانک مایی متاعه الهه اوزره
 براب اسنانه نبتله خوبر و بوییده صنادید مراد
 حیرات صان و قاصرات الطرف اولر هوای صناع
 اولر طعنه جائز در که عاشر و متعانه اولر و طریقه
 الهیه علم و عمل صالح حاصل اربوب رضای حیا یحیی
 سعی و کوشش فتنه اسنانه مقلبه ابله تبسم تام

وضحك ولا رمله انك رها في ضنات اولور
 وضنه لزنن جنت ايحي انواريله طوله كما قال رسول
 اكرم صل الله عليه وتم بسطع نور في الجنة فيقولون
 ما هذا قالوا صور نفوسهم في حكت في وجه زهر
 وصور صنه روحه وحيات فانه علوم معاني
 اولورهم محمد بر بوقدرجه آرك ثانيا سخر مراد
 عرفان ورك اسرار بانه اولوب مفكه اولوي اضم
 اولسنة دكاييله ككسي لطافته زبارة مكشف
 اولسنة وملاضله اصحابك عبوته فله فله
 عبارات اولور وفتر قاصرات الطرف لم يطنه اسر
 قديم روجان آية كريمه بك معاني باطنه سي ساه
 اشارته بر معاني اراقور كما قال غار الدور السمت
 في تأويله اي في ضنات الجان صور صنه روحه
 ودرج بقية حاصله من اعمال الصالحة تفصير فترت
 على صاحبها ولا تفكر ان نظرا لغير صاحبها لم يستمر
 بر فوة عارفة ولا سفلته قلبه صاحبها وحسنه
 من هنر اعمال الصالحة فآي آرد دكما كذبات
 يقع ارب القوم ان الجنة فترت عليك ام نعمة
 حقه من غي مسر بر غير كما كذبان وبارك الله
 وعباب الوعد **اجتمعت** كما **اما تحت الشرح**
 عباب كتاب وركه فتح عينه اولور عيبه نك

محمد

محمد عيبه وركه اولور عيبه نك اسيد وركه
 جامه ران ربر كركي وعادرك انك ايجنه ثياب
 وبعض لطيف اسباب قول **اسرار** ترك محمد
 سر كتم اولنا به شريك اسيد وفي الاصل طرح
 السر كتم لطيف اسباب قول **اسرار** ترك محمد
 اجتماع من فقر ما ضحك فقر مؤنت غايه سدر
امات ضا لك فديور تركيه طو غلوه ريكه **تحت**
 فوقك مقابله **شرح** فتمت طو نك وركه نك
 باعنه ربر بعض **اسرار** برينه السر كتم
 واقع ارشد **المراب** عياب لفظا مرفوع متا
 قد تحضر ايجنه اجتمعت فعلك ضمري عياه راجعه
 بامانزاده باجمع مع اجتمعت كلمه متعلقه
 ضمير ساره راجعه تحت الشرح مضاف ومضاف
 اليه راجعه اجتمعت فعلك ضمير نك مار واقع ارشد
 تقديري كائنا تحت الشرح ريكه اولور اما نراه
 صفت اولور جائز ر بامانز الكائنة تحت الشرح
 تقديره اولور **الله** اسرار لى لكه لى
 تحقيقا اما نراه بله شرح الله اولور عايه كتمه
 اولور وبافور معنا سر لكه لى تحت الشرح
 امات صاحب به بله تحقيقا كتمه اولور ريكه
 اولور عياب اسرار رن مراد قلوب الوداد قول الوداد

کلامک مصدقچه اصرار اولای او بیا و عرفانک
 قلوب اولور بالذات کند و لری ادره هم فسر و امت
 بونه امیر مصنا سنه اولور و جل عدل قیلون و اورد
 زی اما نزل بر مضاف بقدر اولی هم جائز در
 شرحین مراد ضبط و وقایه اولور پس توضیح
 معنای بیه ربکی افاده قیور که قلوب او بیا و با خود
 محاذات اسرار الای اولای ذوات اصفا فقط
 و صیات مضبوط اولون امینله بیه مجتمعه اولور
 و انله کشف راز قلیله و امیر اولیان و حفظ
 اسرار قلیله که لر ایلله باطننا مجتمع اولور و انله
 کشف اسرار قلیله و بیک اولور **منوع**
 هر که اسرار کار آموختند و هرگز در ره نشر و وقت
 ناکوید سر بطاراکس **ن** تا نرزد قدر ایشیر مکسر
 سر غیب کسی سر از من **ک** کوز کفتن لب تواند و شتر
 کوشرا کسی بر شد اسرار **ک** کو چو سوس صد بیه اقبال
 امام جاری حضرتی کنایک او اننه قریب ابوهریره
 رضی الله عنه حفظ نرزد بیه روایت ایله قال ابوهریره
 حفظت من رسول الله علیه السلام و عاتین من العلم
 فثبتت اهلها و اما الاخر فلو ثبتته لقطع هذا
 العلم منی یعنی حفظت من رسول الله علیه السلام
 نوعین من العلم اما احدهما انی فقد اظهرته علی الناس

بکون کفری و برکتون بقالی لای هذا النوع من العلم
 خارج عن اخذنا مهم و در کفنی علی غیر ان اباهره
 رفرکان صاحب ستر مع رسول الله و کان اخذ منه
 علما مکتونا مکتونا و العلم لما فوزهم رسول الله علیه
 بمنع ان یکون کفر و محاران یکون صاحب کذا
 لتقل بیه فلیس معناه اذا اتاک هذا النوع من العلم
 غفر و کفر و هر وجه عن اخذنا من الناس
 برکتون ان کفر و بیهودون **ب** السب قریب ما بیه
 باور مکوید اسرار **ک** تا نرزد قدر ایشیر مکسر
 تا علم و عقل بیه فیری **ک** بیک کینه آن یکوم فوری
 فمن اطعم النبی الضعیف اللحم والخبز فقد اهلکته **ب**
 بر سمع است هر کس خیزیت **ک** لقه هر کس خیزیت
 و کذا لم نکلم ابیاً رعلیم ایدم من علوم الکاشفة
 مع فوه النقیم للنسرات و بالرمز و الاشارة فقط ایدم
 و مرجه لضعفهم قال الامام رحمه الله تعالی
والریر بدوم لصاحبه که و الحمد لله رب العالمین
 رفت نصر باخر عنقل قدره لطافته و سیمیه در
فرق ضم فار مجیه و سکینه **ک** فقط قدر عنقل
 معنای **بدوم** نصر باخر اشعار اولیاه و وایک
 فعل مضارع مفرود مذکر غایب **بدوم** فعل مضارع مفرود
 فعل مضارع مفرود مذکر غایب **بدوم** فعل مضارع مفرود
 فعل مضارع مفرود مذکر غایب **بدوم** فعل مضارع مفرود

واسباب عبادت قرینیه دعا و ثنا اعظمه بوقصد
 مبارکه به نجات و غایت ابرک و رفیع پیور **۴**
صلوات الله علیه **در تکیه الاری النیر**
 صلوات فحات ابله صلوات جمیع زکوات و کائنات
 جمیع اولیای کبی صلوة الله ربه رحمت و مدار که در
 استغفار و ناسد و عظیم و دعا در و قال القشیری
 الصلوة من الله لمن ربه انتج عبد السلام الرحمة و للنبی
 علیه السلام شریف و زیاده بکرمه و قال ابو العالی
 صلوة الله ثاوه علیه عند ملائکه و صلوة الملائکه
 الدعاء **مروی** بمحمد فحمله هدیته اسم مفعول
 اصل مروی در اعلام مشهور **هاری** هادیته
 اسم فاعله مقصوده دلالت ابریکی معنایه
نیز فحمله طریق مستقیم معنایه در **الاعراب**
 صلوات لفظ مرفوع متسا مضاعف لفظه جمله
 علی الطبری طرف مقدر جمله خبریه مبتدأ
 الاری تفسیراً مجرور مقدر مبتدأ التامیه
 و در او فحمله جائز علی کلا اوجهیه **هاری**
 مفعول اولی الی النیر **هاری** کلمه متعلقه الی
الحق الله تعالى و قدر بک صلوات و حیاتی نای **نیز**
 قریب و طریق منتهیه **هاری** اولی و لفظه اشار
 قلای مروی و قدر بک اوزینه در بودجه اگر چه

خبر در و کتب معانی اشار زیاده الله صلوات
 انواع صلوات و بمحمد حکمیده در **بسر اول** حضرت اوزره
 صلواتک و فوعنده مبالغه فصوره اوزری انشایه
 خبره عدد قلای کات اول صلوات انک اوزینه
 هر شایسته و راعه در که انک و فوعند و فصوره
 خبر اوزری **بسر** مؤمن اوزره لازم کلمه با ابر الی
 آمنوا صلوات علیه و لموا نسباً ایه کریمه بک مضافه
 هدی زمازه که اول حضرتک نام شریفی ذکر اوله
 صل الله علیه و لم ربه قال البیضاوی و تفسیر هذه
 آیه نزل علی وجوب الصلوة و السلام فی الجمع و قبل
 بحب المارة کما جری ذکره لقوله علیه السلام و هم
 انفس من ذکرک عنده فلم یصل علی و قوله علیه السلام
 من ذکرک عنده فلم یصل علی و نظر انار فایده الله
 من دهنه و بحوز الصلوة علی غیره بها و بک استغفار
 لان فی العرف صادر شعراً لذلک البزل و لذلک که
 ان بفار محمد عز و سلوان کان عزیزاً و جلیلاً و تفسیر
المدارک سل عن النیر علیه السلام عن هذه الیه فقار
 علیه الصلوة و السلام ان الله و کل بی ملکین فلا ذکر
 عند عبد لم فی علی آت قال ذلک الملكان غفر الله
 ذلک و قال الله و ملائکته صواباً لذلک الملكیه آمین
 ثم لهی واجبه مرة عند الطحاوی و کما ذکر عند الکرمی

ولهذا **السمي** وعليه **الجمهر** وصلاوات شريفة فان فضلك
فتح هو قدر بوابه نجه كتب ويأمر تأليف التمشيد
بوشد بوشد تفصيل ونظير اوله حاجت بود
الصلاة والسلام عليه في كل وقت وآت **هـ**
واجب بكر في **سيرة** **كا** و **سا** **مقاله** **الراج** **كا**
شرح الله ده امام محي السنة بوبه بور لركه كينه
ابو فحانة به عثمان ويقال اسم ابى بكر عتوبه عثمان
به عامر به عمرو به كعب به سعد به عجم به مرة
به كعب به لوى القرشي مات بعد ذلك الله عليه
الصلاة والسلام بسنة واشهر في اخر حصار المدنه
يوم الاثنين سنة ثلث عشر وهو ابن ثلث وستين
سنة ودفن مع النبي عليه السلام في بيته **سيرة**
كرينه صفت وفاته وعادق جمع سيرة كلور
ويقال هو عبادة عن الطريقة حميدة كانت اوزمجة
الراج فتح لام وكرها اليه صفة مشبهه در برتبه
صبر اوله و **مراومت** قامه معانته اعمال اوله
المراتب ابى بكر وادع الحضر ابى بكر بيت اوله
اوله المهرى كلمه منه مطلوبه في سيرة ده في
صرف جرمه نعلنى الراج واقع اوله سيرة
رضى ضميره مضاف اوله ضمير بيت اوله
مهرى ولها روى حقيرنه ارجاء قلقت و **سازه**

و او عاظمه در ساله سیرت او در موقوفه ساله
 رضی مقالت مضافه مقاله رضی ضمیره مضافه بونک
 رضی مری ویدیر المراج لفظا مجرد و مستقیمه موقوفه
 و مقدر اولی در حرف جر لک و صفی واقع اولی در بکر
 و فی بونده عید معاشنه در **المعنی** اولی در بونک و بونده
 و تحقیق رضی شول ابوبکر حضرتک او درینه اولی در اول
 ابوبکر رضی لهادی و مری اولی در مقامه کائنات سیره
 کینه و رضی مقالت ملک ساله او در موع و موطبه
 ریمک اولی در ابوبکر حضرتک مری مکرم علیه الصلاه
 والسلام حضرتک سلوک منه و سنت مرضیه لری
 او درینه اولی در اول لهادی و مری اولی در حضرتک
 مقالات طیبه و احادیث شریفه ساله اولی در
 مؤمنه آن نطق قلمفه موع و مدام ابوبکر کریمه غیری
 اصحاب کرام هم بوسیرت او دره ابوبکر لکمه غیر بکر
 اول حضرتک بوسیرت او دره او طوسی زیاده او در
 اشعار الحمد او تری آن ناطم حضرتی بوسیرت کوف
 ایلری و **لینا** ابوبکر و در اول حضرته جمله ناسد و احب
 اولی در کاردی غم عموده **العصر** رضی قال **ایمنا** بنی علیه
 الصلوٰه و السلام بوما فقلت له ای انصار احب الیک
 قال بئس و در فقلت من الرجال قال **ابوها** ثم من قال عمر رضی
 و عن ابن عمر رضی عن ابنته علیه السلام قال لای بکر یا ابوبکر

داد عاصم

انما صاحب في النار وصاحب في النار قال في بيت به وفيه قال
 انه ابا بكر لم يكن صاحب رسول الله عليه الصلاة والسلام
 فهو كاف لا تكاد نفس انكاره وهو قوله تعالى فانه انما
 اذلهما في النار اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا
 وفي سائر الاكامه اذا انكر يكونه يتبعه لا يكونه كافرا
 هاتر كلام عتو شاء تغييره صفاء ووجه ذلك بياف
 نظر وتقريره كما ان شاه شريفه فتي يوجه اثار
 شريفه وادواته وافر جميع اصحاب اوله
 الهست والجماعه اتقاه فمشارد ربيت ولا يرد به رجا
 على الودعاب من غير افعال نه مرتبه در كه حقه عمر كمي
 سلطان بشر لليلة من ابي بكر ويوم فيه من وال عمر وشكر
 ودهي ودرق لوان شجرة في صدور ابي بكر وفر ولودون
 ابي بكر بايمان اله الارض ترجع اى ايمان ابي بكر بايمان
 اله الارض ديوان تصاف ايمان ودهي الا ان افتر هذه
 الامة بعد خيرا فمن غير ذلك بعد يومى هذا فهو مضى
 عليه قولنى سويتم الله رفر الله عنه ما دعي سائر اصحاب
 وابي حفص وكرامته في قصة سارية الحج
 ابي حفص حفص عمر فر كنه ليرر وبقدرى فاروقه
 امام محلى سنة شرح الله في بوبه در كه عمر بن الخطاب
 ابي حفص من قبل الفريضة العدوى وفروغ عشره
 حيا كثر اقل في ذي الحجة سنة ثلث وعشره كرامت

عرف وشراف

عرف وشراف وبلر واصطلاحه هي ظهور امر فارف
 للعادة من قبل شرف غير مقرون لرغوى البتة وما يكون
 مقرونا لرغوى البتة يكون مجزاة فما لا يكون مقرونا
 بالامان والاعمال الصالح يكون استدرجا لكونه بغير
 واهحاب تفضيه مجزاة الله كرامتى بكونه تفضيه اليه
 رير كرامته فمصرقة بالزينا والكرامات بكونه بكونه
 مجزاة لانه من شرط المجزاة اقترانه لرغوى وفيه شرط الكرامة
 ترك الرغوى لانه لو كان لا يرد عن ربه ولا يقطع بكرامته
 فمصرقة فعله وشرافه فمصرقة اذا تبعه قولن ما فوز
 سارية به ودهي به زعيم وليمنا بعينه بركه
 هاتر عمر بن عمر كرامت زينا ودهي عمر كرامت
 تكلم شارح كتاب تعرف بوبه در كه ان عمر رضى الله عنه
 امر سارية على سرية ودهي الى زينا ودهي الفى العدد
 سارية ودهي الفى بوبه الحجة عند ما كان عمر خطيب على المنبر
 وقد كن لهم طائفة من العدد وراى الجلف قارى عمر فر
 في المنبر يا سارية به الحصين الجلف ودهي الجلف على المنبر
 وسارية في وجه العدو على مسيرة شرف سارية
 السار وشراف وراى الجلف استاكم الكبر بجوزان
 برفع الله الحجاب بينه وبينهم حتى رآهم واسمع سارية
 نداءه وكل ذلك خارق للعادة وكرامة له
 برقايع وجه جائز وبرى بودر كه فليخ فامه بك ودهي

فتم ليله عشرين بر قوم که عمر به خطاب حضرتی حادث
 به مالک به نصیحه کنایه از برای الهادی پیش بر
 اندر خلیف نسیه اولی که عدوان قبیل سون مخلی و مضر
 اورقاری ملائکه به بر وجه رضی بود که خلیف مالک
 و لامک فخری لیل اشکدر و با نور جوف بود بکمره نور
 بر کمره فلک ککلی اغریجه بر لر و فتح خار و کسر لاله
 اغریجه کمره به بر لر **الاعراب** و او عاظمه ای حضرت
 رضی ای بکر کی بیت - ابقده از برای روی از زره
 موطور و کرامته ده و او مفرده در تمام زهرا به و
 آینه اولی و او کی عاظمه اولفده جائز اولور بو
 نصیحه آنک کرامته از زره رضی اللہ صلاتی و علیہ
 لازم کلور بر صلاتی و عظیمات مناسی مراد اولی
 از زره و رضی الله تعالی بک خیات و تلمیذ الی آثار
 سادیه قصه سده ظاهره اولی کرامته از زره الی
 رجب صحیح اولور فی قصه متعلقه محذوفه کرامته صفت
 واقع اولی رفیع وجه اول از زره - اریه به صفت
 نسیه در اگر چه بار نیت یا ریه کرک اری کلن نرسه
 و زک ایمنه تخفیف از تخشید یا ز سادیه ناک مضام
 الی اولی فلک مضاف و مضاف الیه - اریه ناک
 قصه زره و مالک اولور نصیحه اول و وجه ثان و ثالث
 از زره سادیه ناک صفت اولور و مصدر الیه توصیف

و کافیه

بدر

رجل عدلی صلی الله علیه و آله و سلم اولور و صف
 رضی الله تعالی حضرتک صلات و کلمات سادیه
 قصه سده کرامته واقع و ظاهره اولی ای حضرت
 حضرتک از زره اولی و مالک اولور اگر چه
 اول حضرتک کرامات علیه نکتی میوند نکت
 جمله رخ بو کرامتی مشهوره اولور و اعتبار الیه
 آن بو کرامته توصیف اولی اول حضرتک رضی الله
 شریفه حضرت بی علیه السلام یوسف امارت شریف
 یوسف مشهور جمله رخ بری بو هدایت شریفه که شریف
 ابو لهریره حضرت زید و ابی ایمنه انصاریه در بار
 البقی علیه السلام آنه کان فیما خلوقکم من ارقه نکر
 محذوفه فان بکن فی اینه احد فریضه طیار فکر المکنه
 الفریضه الملمه بقی الشی فی روعه برید قوما به بیرون
 از اظنوا و نکل منزله جلیله من منازل الودیان قال
 صاحب التزلیه و فی نزول الغار بموافقته فی اساری
 بدر و فی الحجاب و فی غریم الحمز و فی مقام ابراهیم و فتح الله
 له الفزع بالثام و البراق و مصر و دود الدوازه
 فی المطا و ریت الشرفیه علی سوابقهم و لعل الذی
 نور شهر رمضان بصلوة التراجی فی داره انما
 من الاجرة الذی بایده التراجی بوضا لعل و لعل اول
 من حتی بایم المؤمنین و کات نفیر فاعنه کفی بالمت

واعظا بامر وهو فضل الاربعة بعد ابي بكر رضي الله عنه
 والفاوود ورجان وفضل ابي عثمان رضي النورين عمار
 كاد **مروزي النورين** قال **في المنحى النور**
 قال صلى الله عليه وسلم في شرح السنة عثمان بن عفان به في العار
 ابراهيم امية ابراهيم بن عبد شمس بن عبد مناف به في القريش
 رضي الله عنه ابراهيم بن عبد الله وابو يعلى وابو عمرو في سقي
 عشر سنة في كل سنة الا سنة في سنة اربع وثلاثين
 وز النورين وبعثه ملقب او طاربه باعث اولاد
 حضرت زين العابدين عليه السلام رقبه نام كرمه لري تزوج
 الجري اول وفاق المذكور مكره حضرت نبي عليه السلام
 انلد ام كاثوم رضي فري تزوج بوريلار براعتار الى
 اول حضرت زكي النورين وديار هني ام كاثوم رضي فري
 متوفيه اول قره حضرت نبي مكرم عليه الصلاة والسلام
 لو كان في غيرها لزد في كثر ابا عثمان بوريلار وكي
منحى هيارن باب استفعالون اسم فاعله راوي
منحى في باب الله اسم مفعول صفة في اوده در
منحى بار موده تلك فحة في ورضي لسانك في به
 حسن وسرور معنائه اولاد ما كثر صفة مشبهة
 واقع او طند ر قال ابراهيم عبد البركات في الاستيعاب كما
 عثمان رضي الله عنه في الكنية حسن الوجه اسم اللون بصفر
 النورين وشد اسائه بالزلف الاربعة **اب** ورا عاظه

ابي عمر وبيت سابقه اولاد ابي حفصه واوره مطرف
 اولاد زكي النورين ابي عمرو بن حفصه المنحى النور
 هم **مفتار** **الفتح** الله تعالى في ذلك صلاة وكي
 ابي نور ماضي اولاد ابي عمرو بن عثمان وفضل
 اذ ربه اولاد اول حضرت ابراهيم بن ابي بكر وهم
 في كوز خلوه انما في اشر بر زار ورك
 اولاد قال الامام المصفي في شرح السنة في عايشة رضي الله
 قالت كان عليه السلام في طيب في بيته كاشفا
 عن ساقه فاستاذن ابي بكر رضي فري له وهو
 على ذلك فحدث ثم استاذن عثمان رضي فري له
 رسول الله صلى الله عليه وسلم وروي ثيابه فدل
 فحدث فلما خرج قالت عايشة قلت يا رسول الله
 رضي ابي بكر فلم يشر له ولم ياله ثم رضي عثمان
 فقلت وسويت عليك ثيابك فقال عليه السلام
 اني خير من رطل من جميع الهلاكه وروى في ذلك
 رضي منافع موثر وفضائله زيات بود في قوله
 بري حضرت قرآن عظيم الشان جميع قد يعني وانه المؤمنين
 مناره اولاد مصاص اول حضرت جميع ابي بكر و
 مقرر جميع اصحاب كرام اولاد وعلمه شريف بولي
 اله سنت واما عند اكثرى حضرت عثمان بن عفان
 اولاد ومارفته انما مقدم اولاد في هيرت وبنار

بوبیت بوبیه دیناری مؤید اولور **دا** و ذلالت نور صفا کافیه
 نه اکثر در صف انصار **کا** و اهل کوفه حضرت علی به
 حضرت عثمان از زره تقدیم تمسک در تنگ امام مجتبی
 شرح السنه د بوبیه در که اختلافوا فی تقدیم عثمان
 علی علی قذیب الحمرور من السلف الی تقدیم عثمان علیه
 و ذهب اکثر اهل الکوفه الی تقدیم علی عثمان و سئل
 ضیاء النور ما قولک فی التفضل فقال اهل السنه
 من اهل الکوفه ابوبکر و عمر و علی و عثمان و اهل السنه
 من اهل البصره یقولون ابوبکر و عمر و عثمان و علی قبل
 فما نقول انت قال انا رجل کوفی الی هنا کلامه فی التظام
 کا و ابی صریح العلم **اذا** **دا** **باب** **سحابه خلق** **کا**
 ابوصحبت حضرت علی بنک کینه لریر قال امام مجتبی
 علی ابی طالب به عذر طلب به هاشم به عبد مناف
 ابی الحضر الهاشمی و ضرقت فی رمضان بالکوفه سنه
 اربعین و هذین ثمانه و صیر **علم** لغته بملکه در لریر
 و اصطلاحه و جوده شتی از زره تقریب قلیو العلم
 معرفه المعلوم علی ما هو علیه در لریر و بعضی در علم
 صوره حاصله فی النفس مطابقه للمعلوم هو تقریب
 قلیو لریر و بعضی در حق صفة توجب تمیز الاشیاء
 لو حکم النقیض و بمکمل معرف اولی لریر **دا** **موا** **فایک**
 فعل ما صید کلامک معنایه در و افا و لا ای تا

دافاه ای آناه معنایه در در لریر **سحاب** **سحابه** **نک**
 جمیدر سحاب بولند که فارجه ابر در لریر **خلق** **فار** **مجه** **نک**
 و رضی لامک ضمیر له قبول و زره اولون فلوجک
 جمیدر سحاب خارج در لریر فحاجه بلون بلوک بلوک
 اولی **سیر** **خارج** **بلوک** **بلوک** **منفرد** **اولی** **بولند**
 در لریر بعضی بر بلوک زیاده بعمور لو بولور و فی **خلق** **در لریر**
الاعراب و ابی صریح موطور بیت سابقه اولون
 ابی عمر و از زره فی العلمده فی حرف جر علم لفظا مجرور
 جار مع المجرور متعلقه منطلق مقدر یضرب یا خور بوکا
 مناسب فطرد و جمله ای الی الحسنک صفع اولور **اذا**
 فعل مقدره ظرف در سحابیه د با مصاحبت یکر زره جار
 زیاده اولی باکی و افا کلمه متعلقه در سحاب
 انواع علوم من استعاده اولور و فی بواسطه به
 ترشح اکر **الاولی** **المعنی** **رضی** **الله** **بجانه** **تعالی** **نک** **صلوة**
 و بجانب ابی صریح از زره اولون اولی ابی صریح کثیرا
 اولی سحابه کلر کما استغاثه اولور و النجا فانور
 یعنی صلوات الله اسد الله الغالب علی ابی طالب
 حضرت نیک از زره اولون اولی حضرت فاطمه کثیرا
 اولی علوم متعدده فی و فتنه متوعدة ابی کلر کثیرا
 علمده و یا خور کلر علمده اکا النجا اولور و از استغاثه
 فانور که اول حضرت رضی الله عنه مدینه علم و حکمت اولون

رسول اکرم علیه الصلوة والسلام حضرت نه باب و در قباب
 واقع او مشرب کافار علیه السلام انا دار الحکمة و علی علی
 و راه علی کرم الله وجهه در هر و روی عنه الترمذی
 و قال علیه السلام انا مدينة العلم علی یاری فنه انا العلم
 فلیات الباب هم و عن ابن عباس رضی و عن جابر رضی
 فی الجامع الصغیر امام احمد حضرت علی معقل به بارک
 و ابی ایوب حضرت بنی مکرم علیه السلام فاطم حضرت نه
 بر کون بیور لر که با فاطمه اما ان ترضین ان زوجک
 اقدم امتی سیما و اعظمهم علما و اکثرهم علما خبر می
 دیوان علی شریزه بودی دیگر که مبداء سلسله جمیع اولیاد
 و سلسله علما نیز با و مندرست است به غیر که زاسر
 الضحیت شاکر دوست و عاصم که از اکابر فرات
 شاکر در عمر سلمیت و او شاکر و علیست
 و ابن کثیر کوب امام احمد شاکر شافعیست و افی
 شاکر مالک و ابو حنیفه شاکر امام معمرست
 رضی الله عنهم و امام نووی در روضه می فرماید که
 مرتضی یلک روز در منبر بود از قصص زوج و بنی
 و ابویه سوار کردند بر بره فرمود صادر منبر است
 و ابیه سوار اهل فرات منبریه خوانند و روایت
 کنند مرتضی بای مبارک در رکاب داشت و وار
 میشد زن آمد و بر سیر نظم گفت یا امیر المؤمنین

ان افی ترک

ان افی ترک ستمانه رنار و قد اعطونه رنار فرمود
 لعل اقال خلف زوجة و اما و بنی و ابیالک قالت
 نعم فرمود و قد استوفیت صفک و سوار شد و ابی
 سوار را رنار به کوبید و امام احمد کوبید حضرت
 حکم کرد بر جمیع مجنونه زانیه علی فرمود اما سمعت قول
 النبی علیه السلام دفع القلم عن ثلاثة عن النائم حتی
 یسقط و عن طهر حتی یحکم و عن المجنون حتی یرا و یرکم
 کرد بر زن حامله بسبب اعتراف او بر زنا و علی گفت
 هذا سلطانک علیما فما سلطانک علی ما فی بطنی
 بر عمر گفت عجزت ان تار ان تلد مثل علی ابن ابی طالب
 تولد علی لعلک عمر مرویت که ابوالسور و ابی
 از شخصی شنید که بخواند ان الله بری فی المشرکین
 و رسولہ تجرد رسول ابن امیر رضی گفت فرمود اقام
 الکلام ثلثة اسم و فعل و حرف الاسم ما ابنا عن المسمی
 و الفعل ما ابنا عن حركة المسمی و الحرف ما اوحد معنی
 فی غیره و الفعل مرفوع و ما سواه فرع علیه و المفعول
 منصوب و ما سواه فرع علیه و المضاف ابیه مجرور
 و ما سواه فرع علیه یا ابی السور الخ هذا النحو و فی
 از حضرت واقف بود و ادقانه او از حضرت و استخراج
 احوال عالم میکرده اند زنگار و لهراد زنگار که در کتاب
 اربعه روضه اعتقاد فاسد مکر و بر آنکه حضرت مصطفی علیه

ظواهر کمال داشت و باطن کمال داشت بعضی از ظواهر او
 فیض بیشتر گرفتند و بطرف بنو ت اقرب بودند بعد از او
 خلیفه شدند و مقهور فلطاعت شدند و بعضی از باطن او فیض
 بیشتر گرفتند و بطرف ولایت انس بودند با و اشار
 و تکمیل سالکان و فضا مشغول گشتند تا اهل سلسله ظاهر
 منظم و اهل سلسله باطن محفوظ و باقی باشد مولود ^{الارواح}
 کاشی اصطلاح شده بود یور لری که مصطفی حضرت علی
 علیه السلام ابوبکر حضرت عثمان شاه شریفه بود به
 یور دیر که انا و ابوبکر حضرت عثمان و ابوسبختی دوست
 به و لیکن سبخته قائم به و حکیم ترمذی روایت
 ابودر که قال علیه السلام و یوکان بعدی بنی یکان
 عمریه الخطاب و سلسله جمیع ادبیا علی شریف
 و میفرمود سلسله غی طره السماء فانه اعرف بها
 من طره الارض و چند گفته بودند علی غی الحرب
 لنقل البناء العالم ما لا یقدم له القلوب کثیرین
 زیاده بار او یک روز با و گفت ما الحقیقه فرمود
 مالک بالحقیقه گفت او کیست صاحب ترک
 فرمود بی و لیکن بر شیخ علیک ما یفطم منی گفت و
 مثلک یحب سائل او پرس فرمود الحقیقه گفت یحب
 الجلال من غیر اشاره گفت در نه بیانا فرمود
 محمولوهم مع محمولوهم گفت در نه بیانا فرمود

اطفال السراج

اطفال السراج فقد طلع الصبح افتح اوله نسیخه نظم
 حضرت ابوبکر تمام ابواب نهایت نور مشهور و لیکن
 بعضی نسیخه او نه و اضریه مناسب بر قاج ایات
 و فی کثر مشهور او ایات ناظم حضرت عثمان و طبع
 عطر سلیم و طبع مستقیم صاحبان نه فی واقع و مستند
مصرع هریغ یوه کجا شیخ آفتاب کجا عده ابله بچون
 اینا ایامی و بیک نه منی دفع الیحد و ابوری
 و با خود ترک فقد الیحد و ابوری عده و ثابته متعاه
 بر قاج ایات انداخته مناسب سولیم مشهور و صلات
 شریفه اول حضرت سارال و اولاد نه هم تذکر الیحد
 حضرت و اصل ارسون و قصیده و فی همه اختتام
 بولسون نه بر قاج ایات و فی اضریه کتور و
 الحاد الیحد و اقا ناظم حضرت علی الله اعلم بقره
 عدد ایات الله اسرار اربعه ایما و اشارت
 قلمش در که اکثر اشیا عدد اربعه اوزره فلنوا و شر
 و فرقه کوزه کار بوطشه و مشایخ عظم اربعینانه
 متعاه جوده سراد سولیم مشهور و تکم بوجه در حکیم
 ترمذی حضرت نوادر الاصولک یوز سکا
 او بجز اصلوه بواقوال شریفه بوتریب اوزره براد
 الیحد و مرت اربعه وقت 2 اشیا کثیره من ذلك
 ان الانسان فاعله لا یبیر لطفه ولا یبیر علقه

ولا ربيع مضافة ولا ربيع سنة يتم شيا به ثم يدبرو
 ببر السنين اربعون سنة ومكث ارم في طيبة اربعين
 ومواعدة سور بطور سينا اربعون ولسطنه الدقار
 في الارض اربعون وعدة النصارى اذ اذات الدم اربعون
 وحديث اربعين شريفة شارع قطب بوليه روى
 فواتر درخصه ابن عدد بسیار است قال صلى الله عليه وسلم
 ما ظهر الله اربعين صباحا ظهرت نياج الحكمة في قلبه
 على لسانه يعني هرگز روز صوف واخلاق اربعين فواتر
 كردانده است ای هکت از غیر الحیاة در او زبان آورد
 آن شور موحی حکیم علیه السلام بکرامه بجوی و تکلم
 بعد از صوم هر روز رسیده است بیفات ربه اربعین
 ليلة وحی بر اکثر انبیا صلوات الله علی بنیا وعلیهم
 اجمعین بحیر سالك آمده است وفي الخبر ما من رجل
 يموت فيقوم على جنازة اربعون رجلا لا يشكونه
 بالله شيئا الا شققهم الله تعالى فيه وقال النبي
 عليه الصلوة والسلام من اعني الله تعالى صرف
 طين ارم يدى اربعين صباحا در تخم طين
 ارم دست غير در ميان نبود وقال النبي عليه السلام
 اذا مات المؤمن بكى عليه مائة اربعين يوما وقال النبي
 عليه السلام يقى ركعة صلاة دعا الوالد للولد البار
 اربعين سنة وقال الشيخ سرور روى في عوارف المعارف

فالتحذير

فالتحذير والتقييد بالاربعين والحكمة فيه لا يطلع احد على
 مضيقته ذلك الا الانبياء اذا عرفهم الحق ذلك
 اوفى محضه الله تعالى بتعريف ذلك من غير الانبياء
 هو كيم كمال اربعين اولى معنى معلوم اولى وظم فضيلة
 بوقرعه ايات من مراد البركي لكاف ثبوت بوليه وضم
 عليك مدحه متعلقه اولون بيله ختم قلبه زياده
 تحريه حاجت قاطب بونك شرفى رضى بومكده
 ختم اولعب نهايت بوليه الحمد لله على التمام والصلوة
 والسلام على رسوله افضل الانام ثم انى ارجو من الادباء
 زوى الافرام واطمع من العلماء الكرام ان يذكروا ما فيه
 من الخلد ويحرموا فيه من الخطر معلوات نوع الانسان
 لا يخالوا غنى السهو والذل وفوق كل رسلهم عليهم والله
 هو الرؤف الرحيم وقد سوت هذه الوراق وامليت
 هذه الصفحات على هذا الطور مع ثقت الاموال
 ونفرو البار وكثرة الاستغفار سوت وسمت بعونه الله
 في تلك المنع يوم الاخير الى مصر من شهر رمضان
 سنة اربعين والى من هجرة محمدا وآل آل الله
 عليه وعلى آله واصحابه اجمعين وسلام المرسلين والحمد لله
 رب العالمين اللهم خلصنا عن العوائق الدينية والجمالية
 ونجنا عن العلل والردية الظلمانية اربل على ارواحنا
 نوارده النوارق والشر على نفوسنا بوارقه انوارك برحمتك

ما ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين
 وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه
 اجمعين